

Alte Drucke

**ANTO. DE BVTRIO || IN QVINQVE LIBROS DECRE=||TALIVM
COMMENTARIA ... Summarijs ... Flori || de Sura Lugdunen[sis]
... || ... ||**

... || SVPER PRIMA PARTE SECVNDI || DECRETALIVM. || CLARISSIMI IVRIS ||
VTRIVSQVE DOCTORIS DOMINI || Antonij de Butrio super Prima parte || secundi
Decretalium accuratissime || excusa, ... || ... ||

Antonius <de Butrio>

Lugduni, 1532

De eo qui mittik in possessionem causa rei seruande. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and admissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150676

Antonius de Butrio super primaparte. ij. Decretalium.

si potest inueniri primo est personaliter citandus. Si non potest inueniri citandus est ad ecclesiam: quia illa est eius domus. Et not. qd contra citatum ad domum potest procedi ad diffinitivam quando alias fuit in iudicio: quia verus est apparetur contumax. vide. j. tit. i. c. fina. Et not. iij. legatu principis posse subdelegare nudum articulum: et committere partem eius prout est puri facti. Et oppo. qd puincipales citandi forent: quia eos tangit: sic vocandi sunt. de ma. z obe. intra quatuor. Dicit hic Innocen. quod licet eos tangat non citantur: quia eis non preiudicat secundum quosdam. ff. de libe. causa. l. si pariter quod sibi non placet: quia immo preiudicat et remittit de arbi. cum tempore. de ma. z obe. inter quatuor: et de dila. expofuit. 3

re iudica. cu super. z. c. pe. de ma. z obe. humilis. Et oppo. qd non intercedat cura. in causa status. ff. q. vi. si quando. Sol. secundum Hoff. in tali causa interuenit procura. z. ex parte agentis. liij. distin. frequens z. ex parte rei si est in possessione libertatis: qui vendicatur C. de asser. tol. l. i. secus si esset in possessione seruitutis: et clamaret in libertatem vel contra secundum Hoff. Et ad peculiariem autem negotia constituit procur. ff. de cura. l. seruum quoq: sed dic qd causa status ecclesie non est proprie liberalis. de qua ibi vt no. de arbit. cum tempore. de ma. z obe. humilis. Et oppo. qd non arctetur ad coparendum instructus. ff. de cura. dilectus. dic qd arctatur ad coparendum instructus super his que puidere potuit. Ma sup emergentibus inopinatis dabitur dilatio secundum Hoff. ad hoc. ff. ex qui. ca. ma. l. sed et si per prelorem. ff. si serie. de homici. c. si. Et facit qd not. de elec. cupientes. j. Respon. in glo. videbatur vide qd dixi. de iura. ca.

in ptractandis. Et oppo. quod delegatus principis non committat merum articulum. de offi. deleg. c. si. So. hoc fuit ei expresse commissum vt subdelegat: alias hoc non posset secundum De. z. Ab. p. distin. c. si. Hoff. z. Hoff. dicunt qd hoc potuisset etiam si non fuisset commissum: quia licet delegatus ad nudum articulum non possit subdelegare potest tamen per aliam citare: fit enim citatio per literam nuncium: et edictum nec citat litera: sed citans sicut delegatur ministerio nuntij. ff. de consti. pecu. l. licet eadem ratione per se z. alius exequitur qd sententia sua secundum eos. ad hoc qd no. de offi. deleg. c. si. li. vi. secundum Jo. an. hoc puto qd committit purum factum expedirendum

non aliquid iuris: vt no. in dicto. c. si. Et oppo. qd frustra citet: vel mandet citari ex quo citauit per literas. Sol. hoc facit qd posset esse qd litera ad eum non venirent vel malitiose se occultaret secundum Inno. z. Hoff. z. vt constet de citatione per relationem iudicum fm Jo. an. Et Quero an procura. constitutus ad lit. conte. z. omnia alia que in causa occurrent expedienda posset ea que exigunt speciale mandatum. dicit Jo. an. qd non nisi fuerit expresse aliquid de exigentibus speciale mandatum. de procura. qui ad agendum. libro sexto.

Quero an semel citatus non veniens reputatur contumax: dic quod sic quo ad expensas. de procura. querelam z. si non sit peremptorie citatus quo ad excommunicationem autem z. missionem si dixit se nolle venire vel non venturum vel non obedire: pceditur contra ipsum cum notoria sit contumacia fm Hoff. ad hoc qd no. Jo. xxij. q. iij. de illicita. z. Inno. de accu. ad petitionem quod est verum in quantum dicit de notoria: sed hic dicit in iudicio: secus si extra: vt no. de sen. ex co. venerabilibus. ff. secus. ad hoc qd no. Inno. de accu. ad petitionem z. vide quod scripsi in cle. de dolo z. contumacia. Quandoq: citatus nihil dicit vel respondet se deliberaturum vel non reperitur z. non pceditur contra eum tanq: contra contumacem nisi pmissis tribus edictis vel vno peremptorio pro omnibus. xxij. q. iij. de illicita. Exigitur ergo peremptoria ad actum missionis z. excommunicationis: vide glo. de pba. qm contra. Quid de alijs actibus. de offi. deleg. c. soluit de accu. ad petitionem z. dicit quod est presumptus contumax alle. l. contumacia. ff. de re iudi. z. l. ad peremptorium. Idem dicit in alia pena infligenda. de vi. z. ho. cle. c. si. de consti. ex literis. In quantum dicit quod inuenit non respondens est presumptus contumax hoc est falsum: quia immo apparet verus. ff. de ap. ex consensu. ff. fina. no. ff. de restitu. in integ. diuus. no. de dolo cle. si ante vbi plene dixi. Nunquid autez p missione faciendā ad solennitatem eius sit iteranda citatio: dicit Bar. qd no qd eo qd citatus est peremptorie videtur requisitus z. tacite comminatio facta. de pcedendo ad missionem hoc ponit in. l. si finita. ff. iul. ff. de dam. infec. z. ponit in. v. quero vtru possit tñ puto qd no habeat hoc peremptorium vim comminationis de qua hic. z. ff. c. dilecti. vt possit pcedere ad alia vsq: ad si. cause. ad hoc qd no. ff. de offi. dele. c. soluit. Et Quero vbi debeat requiri archiepiscopus: dic qd vbi habet archiepiscopalem sedem. C. de sena. l. ij. Et si habet in pluribus locis requiritur vtrubiq: ff. ad muni. l. assumptio dilectus: quia ibi erat absens. Et glo. i. est clara: quam no. qd ponit veram opi. in. c. i. ff. de iudi. Et dicit Jo. an. quod aptius glo. hic ex primit opi. suam quam alibi. Et no. in glo. ii. canonista qui non habet leges z. vide de preben. non pot. li. vi. Et Quirit glo. quid fiet si reus citatus non venit z. iudex reperitur quod die citationis fuit ipeditus an teneatur citatus saltem ad expensas. glo. dicit z. arguit qd sic z. saltem in se contempnit. ff. de iudi. si quis ex aliena: z. que facto contingunt no arbitrabunt facere debenti. ff. de condi. z. demon. l. ij.

in si. Item qd debet esse certus non veniendo vt no dicitur contumax: z. qd licet non mea intersit nihilominus debeo venire. ff. si quis cau. l. si cum. ff. i. Contrarium determinat glo. per. l. ij. ff. si quis in ius voc. non ie. z. ff. si quis cau. l. ij. ff. si iudicio. ad hoc: qd nihil interest actoris reum non venisse. Hoff. da. z. Hoff. tenent glo. alleg. ff. de arbi. l. arbit. kal. nec ob. contra. que loquuntur quando iudex ignoraret excusationem absentis. de ap. si duobus. Hoff. dicit. Nec vera qd dat impedimentum iudici si citatus ad petitionem partis non comparet z. similiter no comparet is ad cuius petitionem. Et ante re teneatur comparere z. sit contumax si non comparuit: dic si est talis pcessus z. in tali ca in qua iudex possit ex officio procedere etia actor non instante tunc contumax est adeo quod absq: alia citatione poterit iudex ex officio pcedere. Si autem talis esset causa in qua tantum iudex habet procedere ad instantiam partis tunc non teneat comparere: si non compareat non est contumax. dicit glo. de elec. cupientes. ff. qd si per viginti in verbo opposites: vbi tamen h3 citat legitimum exceptionem quare comparere non tenetur licet ad instantiam partis non sit excoicandus: vt qd actum non arctabat gerere: eo opponente tamen: qd iudicem contempnit cum debuisset ire allegaturus privilegium suu. ff. de iudi. si quis ex aliena cum si. poterit a iudice ex officio excoicunicari. sic determinat domini de rota sua conclusio. xxj. ad materiam glo. facit quod no. specu. in titulo de arbit. ff. i. in si. z. de expen. ff. i. v. tu autem zc. Anto. de But.

De eo qui mittit in possessionem causa rei seruande. Rubrica.

Viso de contumacia: quia propter eaz sit missio ideo zc. Repetitur vi. Antonius de Butrio.

- 1 Possessor verus efficit actor post annu missionis in possessione ne lz reus cautionem prestare voluerit.
- 2 Admissio habet locum quando litigatur de ecclesia vt de proprietate.
- 3 Voluntas no sufficit vbi facto opus qd p facere debentem stat no autem p suscipere debentem. nu. 16.
- 4 Decretum secundum h3 locum in reali. nu. 19.
- 5 Assertiones partiu iudiciales pro confessionibus contra eos sumuntur.
- 6 Decretum secundum h3 non lis contestanda est tñ partibus pntibus interponendum.
- 7 Sententia lata etia per papam qno non est absurdum per papam co firmari.
- 8 Contra contumacem que sint remedia in iuribus incorporalibus z spiritualibus.
- 9 Ad missionem in possessionem qualr z qñ pcedatur.
- 10 In possessione mittendi remedia que sint etia illi contra que est facta missio.
- 11 Possessionem rei qua amisit reus postea veniens volens ea recupera re an z qñ audiatur.
- 12 Ad missionem in possessionem rei qualr pcedatur in iuribus incorporalibus z spiritualibus.
- 13 Debitor contumax qd que facta est missio si no habeat nisi proprietate nudam an in illa possit fieri missio.
- 14 In possessionem rei spiritualis z econuerso an licite mitti agens pro re temporali.
- 15 Decreti primi z secundi practica que sit quo ad formam verboru.
- 16 Remedia que competant ei contra quem missio est facta.
- 17 Voluntas quando pro facto habetur vel non etiam in malefactis. numc. 16.
- 18 Voluntas vbi qñq: pro facto habeatur cui est prestanda.
- 19 Decretu secundum an sit necessarium in iuribus realibus.

Constitutus. Et Actor missus in possessionem licet reus cautionem prestare voluerit. Mar rat factum. Secundo interloquit ibi. ideoq. Et no. primo quod missio habet locum quando litigatur de ecclesia vt de proprietate. Et no. ij. qd vbi opus est facto non sufficit voluntas quando per facere debentem stat z no p suscipere debentem. Et no. iij. arg. quod in reali habet locum secundum decre. z. collige hic practica secundum decreti. Et no. iij. non absurdum sententiam latam per papam confirmari. Et no. v. quod partium assertiones iudiciales contra eos pro confessionibus assumuntur z preiudicant. Et no. vj. ar. quod secundum decretum partibus presentibus est interponendum. Est enim actus preiudicialis licet non sit lis contesta. vt dixi supra capitulo proximo quia non est diffinitiva. Et oppono quod frustra fuerit hec confirmatio: nam factis habebat sententia confirmationis omnem effectum ex quo erat lata per papam. de iudi. cum venissent. Innocentius dicit quod hic fuit confirmata. id est sigillo roborata. Unde dicit quod sententias vel donans confirmat quando sententia vel donatio pcedit confirmationem: vt quia dicit donamus: z confirmamus: quia tunc a se ipso data

ipso data confirmat vt dicta decre. cum venissent. ff. de iurif. om. in. l. 2. quia. secus si precedat confirmatio: vt quia dicat confirmamus et donamus. sic non obstat. def. instr. inter dilectos. verfi. ceterum. fm. Innoc. 2. d. 1. d. 1. huius. c. reducatur inter ter. 2. glo. ad summam. Primo agam de remedijs contra contumacem in iuribus incorporeis et spiritualibus. Secundo qualiter et quando procedatur ad missionem in talibus iuribus incorporeis et spiritualibus. Tercio qualiter procedatur ad missionem in personalibus non inuentis rebus corporalibus neque quibus fiat missio. Quarto an pro re temporali agens licite mittatur in pos. rei spiritualis. et conuerso. Quinto erit videre practicum decreti et primi et secundi quo ad formam verborum. Sexto de remedijs eius contra quem facta est missio: vbi examinetur an voluitas habeatur pro facto. Septimo an in rebus et iuribus sit necessarium secundum decretum ad acquisitionem vere possessionis. ¶ Ad primum. dicit hic Innoc. 2. d. 1. d. 1. quod si aliquis conqueratur de aliquo turbante vel auferente sibi iura ecclesie vel seruitutes sibi competentes vel non per mittente illis vt si ille est contumax. Primum remedium est excommunicationis. Scd. multo. Tercio potest interesse taxari secundum naturam actionis vel interdicti intentati: et ad mensuram interesse ad instar aliarum personarum fiet missio in possessionem pro mensura debiti declarati: de alijs remedijs contra contumacem remittitur s. tit. j. contingit. vt lit. no. conte. tue. Est ergo inter alia remedia remedium missionis. et hoc de primo. ¶ Ad scd. qualiter fit missio dic quandoque natura interdicti vel actionis potest estimari interesse: illud est estimatum: et vbi petitur condemnatio ad illud interesse: quia tunc actio sapit naturam personalis dicunt quod mittitur in pos. alterius rei ad instar personalium. arg. eorum que habentur in lit. non contest. quoniam. §. in alijs. Si autem agitur coessoria pro restitutione rei vel turbatione rei tunc dicit quod si agitur coessoria iudex mittit in pos. iuris vel seruitutis que petitur non vt sit tantum custos: sed vt sit etiam verus possessor: p. habebit reo ne ipsum actorem vt seruitute illa quousque de iure suo pbacrit: precipiet ei quod super hoc caueat et faciat inter in ipsum actorem missum esse in pos. pacifica seruitutis vel alterius iuris petiti gaudere. ff. de no. oper. nun. l. si prius. ff. si serui. ven. l. si cui. ff. de usufr. l. quicunq. 2. l. usufructus legatus. de opti. leg. l. mancipiorum. C. de inge. ma. l. diffamari. C. de remis. pign. l. si eo tpe. cum si. Si agitur negatoria non fit missio quia fieri non potest: sed cauebit de molestando vt in p. alleg. iuribus. 2. sic scdm hos non habet locum missio causa custodie. Alij autem quod in iuribus etiam fit missio causa custodie ante q. veniat ad traditionem vere possessionis. nec ob. ff. de no. ope. nun. l. si quis. vbi dicitur quod non sunt alie partes iudicis q. vt caueatur: vel nulle sunt quo ad excludendam diffinitiuam que proferri non potest vt est dictus p. hoc tamen non tolluntur remedia leuiora: quia a leuioribus penis inchoandum. s. de offi. deleg. sane. vt lit. non contest. c. si. §. si. vnde p. cedetur ad missionem si venerit. j. annum restitutionis expensis: et prestita cautione recuperabit possessionem hanc vel relinquitur man datum de non molestando: et cautio super hoc prestita. dat simile q. sicut in incorporeis dantur quasi possessionis interdicta. ff. de scr. l. quotiens. 2. no. de elec. querelam. de causa pos. cum ecclesia. Ita q. petitur hoc incorporeum potest fieri missio. de sequestr. pos. c. si. vt lit. non conte. accedens. j. et si contumax non venerit. j. annum. ext. poterit decernere iudex quasi possessionem veram iuris petiti nisi reus probet de iure suo tamen sine secundo decreto hoc ius non habebit: licet alij dicant quod hoc casu non est necessarium secundum decretum immo fit missus verus possessor lapsu anni sicut in reali vt legitur vt lit. non conte. quoniam. §. in alijs. et hoc satis innuit hoc de cre. que omnia dicunt vera: etiam si episcopus petat ecclesiam ratione iuris episcopalis vel archiepiscopalis vel aliter ratione iuris episcopalis: vel rector ratione iuris parochialis nam tanq. proprietatis peti non potest: quia in nullius bonis. insti. de rer. diu. §. in nullius. vnde de ipsa agi potest ratione iuris quod habetur in ea. ff. de contrab. empt. l. qui tabernam. ff. de pigno. l. penul. Ideo ratione iuris quod in ea habetur predictis modis est procedendum. Nota bene hoc dictum non est ergo dare veram possessionem pro iuribus in ecclesia: quia iure non causatur vera possessio nisi ratio dominij vel partis eius non habet ergo alij alia iura habentes nisi quasi possessionem respectu iuris. Idem no. de causa pos. cum super. Idemque ergo habes vnam practicum subditam in. ij. regula quod fiat missio respectu iuris: et secundum vnam statim est verus possessor: scdm aliam est custos ante annum: et post annum per secundum decretum efficitur verus possessor: sed scdm tertiam lapsu anni efficitur verus possessor: et in hac refertur pro ea est tex. hic non cauillando. Secunda est practica quod in incorporeis rerum in quibus ius habetur fiat missio quando ius determinatur ad totum corpus: secus si ad aliud ius pticulare. Ideo si petantur ecclesie vt subiecta corpora ipsa ecclesiarum: quia possidentur ab episcopis vel capitulis faciendi est missio in possessionem corporum ipsarum ecclesiarum et non iurium: fm. Innoc. 2. d. 1. d. 1. spiritualia et ecclesie: licet non possideantur a laicis. de deci. p. h. b. m. de iud. decernimus. de p. scrip. causam. tamen possidentur

a clericis et personis ecclesiasticis. vnde et episcopus petit ecclesias: et decimas sibi ad indicari. de deci. dudum. de relig. do. constitutus. cu. duobus. c. sequenti. et alie persone etiam ecclesiastice. de donat. inter dilectos. de transac. preterea. §. 2. quando agitur etiam. de solis iuribus. de offi. ordi. conquerente. transac. ventens. quod met. cau. cum dilectus. et ideo videtur dicendum quod si tantum iura petunt: fiat missio in pos. iurium predictorum et non ecclesiarum. Si autem tantum ecclesie petantur fiet tantum missio in ecclesiis pos. vt hic 2. j. de sequestr. pos. c. j. 2. §. 2. Et si tam iura quam ecclesie petantur fiet missio in vtroque fm. Hostien. non video quod pro iuribus debeat in corp. fieri missio animo transferendi aliquam possessionem naturalem vel ciuilem ipsius corporis verum: quia vera possessio non habetur nisi habeatur respectu dominij aut partis dominij: vt usufructus vel usus l. naturaliter. ff. de acquiren. pos. Ideo nisi ecclesia vendicat ecclesia vt quo ad bona et prelato subiectam omnino non fiet missio: respectu vere possessionis. puto tamen quod possit fieri missio in corpus quod determinatur ius ad totale corpus cum intentione transferendi quia si possessionem corporis respectu iuris quod est in alijs iuribus: quod non sufficit adducere in pos. corporis propter ius quod habetur in corpore. vt not. de restitu. spoli. in literis. ¶ Concludendo materiam istam duo sunt videnda. Primo de remedijs mittendi in pos. iurium incorporeorum. Secundo de remedijs eius contra quem est facta missio. ¶ Ad primum colligendo summam verba Bar. 2. d. 1. d. 1. hic quidam sunt casus in quibus non cadit missio: vt quando petitur ecclesia ratione tituli. vt in. c. precedenti. no. de eo qui mit. in pos. cum qui. lib. vi. Relinquitur dubitatio in capacibus missione: in quibus videndum primo an et quomodo interponatur primum decretum. Circa primum dic quod quandoque agitur pro iure mere personali: in personam competente: vt quia vendico aliquem in libertatem: aliquem in seruum: aliquem in ciuem: aliquem in vasallum vel clericum vel monachum. Bar. in. l. si prius. dicit quod Spec. tangit in Spec. de primo et secundo decre. §. restat. verfi. quid si agatur. vbi nil concludit boni. dicit fm. Bar. si agitur p. libertate iuris: vt quod libertas legata tunc non fit alia missio. Si reus a quo petitur latitat ea cognita iudex decernit ei libertatem et reus priuat omni iure quod petebatur. ff. de fidei. com. lib. l. cum vero. §. subuentum. 2. l. si cum. tu. prin. 2. §. j. 2. §. si quis seruum. 2. l. neq. infantes. C. eo. 2. hoc casu non interponitur secundum decretum. quia primum habet omne effectum secundum quod agitur personali vel reali contra ipsum subiectum et contumacem: et tunc si est contumax iudex non pronuntiabit subficiendo illum seruituti: sed ponet ipsum in quasi possessione illius iuris. Quandoque agitur reali et ante lit. conte. est contumax interponitur cautio transferendi onus probandi de vno in alium prout dicam. j. in iuribus realibus. vt. l. si prius et cogetur. ad hoc pignoris captis et multa indicta: et eodem modo peruenitur ad secundum prout dicam. j. in iuribus realibus. Si est contumax ante lit. contest. prestita cautione de lit. p. sequenda: et tunc si fuit contumax per annum. Iudex pronuntiabit subficiendo illum seruituti vel ponendo actorem in perfecta libertate scdm intentionem agentis. C. de asser. tol. l. i. §. penul. et adhuc non eget secundo decre. Si se absentat post lit. conte. tunc actor habet dupplicem viam: vel quod intenet remedium dicte. l. i. de asser. de quo dixi proximo vel quod petat vt procedatur ad sententiam diffinitiuam vt. l. diui fratres. §. i. ff. de libe. cau. et vni non tollitur per aliud. l. quotiens. de act. et oblig. Per hoc patet quid dicendum quando quis petit se liberari ab aliqua actione personali: breuiter proceditur ad sententiam diffinitiuam absque missione: quia nil petitur aperte. de offi. iudi. c. si. 2. faciunt iura que. §. alleg. vt. §. subuentum. et similia. et facit aut. qui semel. C. quo et quando iud. quandoque petitur aliquod ius personale: et tempore periturum vt quando quis est electus in potestatem: et petit vt admittatur ad possessionem vel officium. dicit Bar. quod si habet ius ex electione vel pmissione: quia tunc precise non compellitur ad factum. vt. l. scrip. non diuiditur. §. celsus. ff. de ver. oblig. quod ibi non fiet missio in bonis vniuersitatis sicut si ageret contra priuatum ad patientiam. in. l. is cuius. ff. si serui. ven. conuicta. l. si. ff. quod cuiusq. vni. Si vero ciuitas teneretur pati ex quadam obligatione legali poterit iudex tempora immutare. et j. modicum tempus decretum interponere quod habeat vim diffinitiuam: quia res est tempore peritura. arg. ff. de glan. legen. l. j. 2. quod not. ff. de iudi. l. sed et si restituatur. ad hoc. ff. de re iudi. l. ij. 2. de app. reci. l. si. sic dicit debere intelligi quod no. Spec. in titulo de primo et secundo decre. §. interdictum. ver. quid si electus. non obstat si dicatur quod non est hoc periculum: sed poterunt dies reintegrari et dari alij. v. menses et ideo hesitatur: quia illud in his que temporis cursu non immutantur: quia siue deficit domus in isto solo hoc anno siue alio semper remanet eadem domus: secus in his que temporis cursu immutantur et petunt l. si usufructus mihi in biennium. ff. de usufruct. leg. sicut. et hoc officium: nam aliud est regimen anni vnius aliud alterius. fatet tamen quod si annus transisset ad interessetamen potest agi. vt dicta. l. si usufructus. ad hoc. c. si. §. de iudi. Quando agitur pro iure non mere personali: sed ad rem competentem: tunc si tale est ius: ex quo detur vera possessio in re vt est usus vel usufructus et sic saltem pars dominij.

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

vt. l. usufructus. ff. de usufruct. Dic si agens est in possessione rei peti-
te et iuris et consequenter rei. vt. l. naturaliter. ff. de acquir. pos. et mis-
sio in possessionem erit prout dicam. j. in seruitutibus mere realibus
in quibus non datur possessio ad rem per eadem iura ad qd. ff. de usu-
fruct. l. cuiusq. s. j. si non est in possessione rei: tunc sicut in alijs rea-
libus mittitur in pos. rei petite ille qui agit confessoria: hoc est qui
asserit sibi ius debere. Ille vero qui agit negatoria mittitur in pos-
sessionem illius naturalis que est apud eum qui dicit se usufructua-
rium: et eo modo interponitur scdm decretum sicut quando dominus
agit rei ven. fm Bar. Quandoq. agit pro iuribus ex quibus non
datur vera possessio rei: quia non sunt nec dominium nec pars domi-
nij. Dic si agitur pro iuribus personali et contra latitantem: et
olim fiebat missio in omnibus bonis hodie pro mensura debiti de-
clarati. vt in. c. quoniam. s. in alijs. vt lit. non conte. Si agitur reali:
et tunc si actor agit pro seruitute et interesse turbationis: et fit missio
in pos. iuris petiti. et olim in omnibus bonis pro interesse hodie p
mensura debiti declarati. vt dicta. l. is cuius. scdm veram opi. Si agit
pro seruitute tantum et si actor sit in quasi pos. iuris petiti: et erit pmi
decretum: q. iudex iubeat cauere de non molestando: et si dicit quod
iubeat cauere ex quo est absens et tales cautiones prestantur a
sentibus. vt. l. inter stip. ff. de ver. ob. dic qd. aggrauabitur per pigno-
ra vel multam vel alio modo cogetur se representare: et si dicat si hic
caueat de non molestando donec pro hoc probet de iure suo hoc de-
cretum preiudicabit plusq. in realibus vbi agit de maiori preiudi-
cio: quia demum post annum habet hoc grauamen. dicit Barto. qd.
tempore missionis iubeat vt caueat: sed non coget eum ad cauendum
nisi post annum: vel iubeat vt caueat sub hac exceptione vt si reus
venit. j. annum recuperet possessionem suam vt cautio euascat. ff.
de dam. infect. l. pretor. s. j. vel cauebit de non molestando: et non addet
illud donec probet de iure suo nisi post annum vel sic intelligitur p
missio cautius est hoc ex pmi si non erat in quasi pos. iuris petiti: et
tunc si ad constituendum actorem in quasi possessione requiritur ali-
qua edificatio vel demolitio in loco seruiente: mittitur in pos. rei
que dicitur seruitutem debere. ff. de dam. infect. l. a quo fundum. Si
non requiritur demolitio vel opus fit missio in pos. iuris petiti in-
bendo eum cauere. vt dicta. l. si prius. Dec vera reo non latitante na-
si latitet potest fieri missio in omnibus bonis sicut in alijs realibus:
vt. l. fulcinius. s. cellus. et s. videamus. ff. ex quib. cau. in pos. ea. fm
Bart. Ex his patet quod in istis iuribus ecclesiasticis: quia cum in
talibus communiter non possit agi personali cum in talibus non ca-
dat pactio vel obligatio personalis de illa non est tractandum si agit
reali. Si actor est in possessione et agit ne turbetur fiet missio prout
habetur in dicta. l. si prius per cautionem de non molestando et pro-
hibebitur per iudicem ne molestet donec ille probet de iure suo. Si
non sit in quasi pos. iuris petiti: si ex iure habet aliquam administra-
tionem totius rei vel bonorum vt quando petitur ecclesia vt totali-
ter subiecta fiet missio in pos. corporis rei petite vt est dictum quod
fiet pro aliquo operando circa rem. Si autem sit aliud particulare
ius si exercitium illius iuris haberet aliqua signa in re: vt est in cano-
nico stallis in choro: locus in capso satis posset fieri missio in tali-
bus. Si non habet alia signa tunc fiet missio in pos. iuris: et satis po-
test dici quod de iure canonico non sit necessarium scdm decretum:
sed lapsus anni constituat verum possessorem: et transferat onus p-
bandi in aduersarij et vltra hoc iubeat iudex vt caueat et coget ipm
do reus postea veniens audiatur volens recuperare qd. amisit dicit
Bar. qd. si missio est facta in personali semper auditur ante interpo-
sitionem secundi decreti. l. cum proponas. et aut. ei qui. C. de bo. ant.
indi. pos. ff. de dam. infect. l. si finita. s. si postea. Si agebat realiter actor
erat in pos. iuris petiti: reo non succurritur nisi de proprietate: et
hoc secundum Dy. Si non erat in quasi possessione et si fuerit reus con-
tumar post post lit. conte. vel quasi non auditur nisi de proprietate.
C. vbi in rem act. l. ij. in fi. s. vt lit. non conte. quoniam. s. si super. s. e.
causam no. Si ante lit. contest. vel quasi: tunc ante annum auditur
de possessione: postea vero solum de proprietate. vt. l. si quis emptio-
nis. s. si. C. de prescrip. xxx. an. De iure tamen canonico non efficit
verus possessor nisi lapsu anni. hec omnia procedunt quando de ta-
libus iurib. agitur personali vel in rem. Quandoq. pro talibus agit
possessorio et dicit hic Innoc. quod in possessorio in rem scripto fit
missio ad instar realium in quo non est necessarium scdm decretum:
sicut nec in reali: immo lapsu anni efficitur verus possessor quadoq.
agitur pro talibus iuribus interdictorijs possi. tunc dicit Innoc. qd.
non fiet missio: quia dicit se possidere: nec feretur diffinitiva quia ta-
lis sententia ferri non potest. lit. non contest. sed pcedetur scdm for-
mam illius. l. si prius. q. si precipietur reo ne molestet quousq. de iu-
re suo probet. ad hoc de iti. actus prius. l. ij. et hanc recitat spec.
in ver. sed pone ago. j. alleg. et fuit opi. Butrio dicit qd. forte compel-

let eum ad cauendum. vt in dicta. l. si prius. Jo. an. vt lit. non contest.
tue. dicit qd. non fiet missio: sed excommunicatur: et remittit ad Spe. de
cotu. s. sequitur. ver. sed pone. ago. specu. in. s. sed pone titulus. dicit
qd. excoicabitur turbans: et multabitur scdm ius civile. Itē poterit
actor extimare suum interesse secundum naturam interdicti vt pos.
et fiet missio in pos. bonorum ad instar cuiuslibet psonalis pro mēsa-
ra debiti declarati. Vel dic tertio qd. iudex ex officio prohibebit ne
molestetur. donec de iure suo probet: vt dixi in versu. aut. sed pone
ago dicit quod assignabit terminum iudex. j. quēz veniet reus vel a
molestatione cesset. de restitutio. spoliator. audita. de na. et li. v. c.
vnico. Bar. in dicta. l. si prius. dicit quod quadoq. agit pro inter-
esse turbationis: et fiet missio ad instar psonalium. Quandoq. agi-
tur ad restitutionem naturalis: per quam turbatur in ciuili scdm for-
mam. l. clam. s. si. ff. de acquir. pos. et qd. no. j. de prob. licet: adhuc fiet
missio ad instar realium in illa naturali. sicut in interdicto recuperati-
de. Quandoq. agit possessorio respectu turbationis ne turbetur:
et procedit practica Innoc. per illam. l. si prius iuncto: dicit Spec.
vbi. s. et addidi. s. ad Innoc. transfertur ergo onus probationis de vno
in aliud: de quo per Ly. in. l. j. C. vt possi. An aut. veniens infra annum
audietur: dicit Guil. in dicto versu. quid si ago: qd. si fiat missio pro in-
teresse audiet sicut in alijs psonalib. vt in. s. in alijs. Si fiat missio
in naturali secundum formam. s. clam possidere nihil dicit. Sed potest
dici qd. de iure canonico auditur. infra annum: vt in reali: post annum
non nisi probet de iure suo agēs. Si fiat missio vt caueat de non mole-
stando ex quo possessor est: dicit aliquos dicere non audiri: q. iam pos-
sessor est: et ex possessione ante releuatus erat ab onere probandi pos-
sessor. Alij dicit qd. restituet ac si decretum latū non esset: tene primū
et hoc etiā tenet Bar. in. d. l. si prius: q. pro modico damno non dat re-
stitutionem: q. modo sicut ante non releuatur ab onere probandi. C. Ad
tertiu qualiter pcedat ad miss. in pos. in istis psonalib. actionib. q. i-
res non inueniunt fiet missio in pos. nominū ita qd. missus possit age-
re: nec creditori denegabunt actioes. ff. vt in pos. l. si inuitiles. Sed
fi reus infra annum vel scdm alios qñcuq. veniens obtulerit p-
cautionem de stado iuri recuperabit collecta ab eo qui missus est. ff. de
col. bo. l. j. s. iubeat. Dec vera qñ cōstet sedebitorē debitor: sed si diffi-
teatur. dicit Spe. in tit. de primo et scdo decre. s. restat. v. quid si agi-
tur in. l. col. q. tūc non fiet missio in omnibus: sed dabitur curator bonis
qui exigat debita. ff. de cura. bon. da. l. ij. dicit tñ qd. si malitiose se ne-
gant debitorē cōtumacis qd. fit missio cōtra eos in omnib. ff. ad. l.
cor. de fal. l. ij. et hoc iudicis arbitrio relinquit. C. Ex his deciditur an
si debitor cōtumax: contra quē faciēda est missio: nō habeat nisi nu-
dam proprietatē: an in illa possit fieri missio. disputauit Bar. fil. vt
ibi refert Jo. an. in addi. Spec. et tenuit qd. sic et interponeretur pri-
mum decretū: postea ex scdo adiudicabitur p-
minum sine possessione: alias nō posset consuli contra debitorē
qui non habet aliud quā illud nudum dñum. ff. de pigno. act. l. si cō-
tulerit. s. nuda. ad hoc quia sine possessione transferatur dñum: qñ
inducitur in pos. a non domino. vt. l. in fundo. de iur. do. non tamen
efficitur possessor per primū decretum. Sed acquiritur solum pign.
pretorium: paratur via sed postea ex dñio quesito per scdm vendi-
cat rem a tertio possessore et si compareat interim tertius possidens
per hoc nō impeditur missio: ex quo determinatur ad solā p-
petuatē: et certum est cum esse p-
14 an pro re tēporali agens mittatur in pos. rei spiritualis vel econuer-
fo: dieq. si agatur pro rebus tēporalibus non est faciēda missio in
spiritualibus: et hoc q. spiritualia extimationē non recipiūt. Ideo
in eis debiti cōmensurari nō potest. scdo quia spūalia cū tēporali-
bus permixta nō possunt. de re. permu. ad questiones: si vero agat
personalis actione pro spiritualibus: q. forte permutate sunt vel do-
nate bene fit missio in alijs rebus tēporalibus et forte etiam in spi-
ritualibus maxime in illis quorū p-
15 hus nō fit missio nec econtra. arg. de resti. spo. frequens. lib. vi. ad fi.
de quo in Spe. de primo et scdo decre. s. restat. in fi. ibi nil aliud facit
nisi recitare dictum Innoc. dic vt ibi habes. C. Venio ad quintū
de forma primi et scdi decreti quo ad verba. quidam dicunt forma est
decerno talem mittendū in pos. bonorum vel talis rei aduersarij sui
contumacia exigente. nō placet hoc Innoc. q. per hanc formam po-
tius videtur dari lex mittenti quā ferri sententia cōtra aduersarij
q. idem est dicere decerno mittendū q. dicere talis de iure mittēdas
est. saluari pōt hoc decretū declarat hoc quo ad partem et quo ad nū-
tium qui actu mittere d. Ideo scdo alij dicunt qd. d. interponi per
hec verba. mitto tales in pos. talis rei causa custodie. Hoc nō placet
Innoc. q. iudex sic dicendo falsum dicere videtur nisi corporaliter et
actualiter mittat. Hoc saluari pōt vt mittat quantum est in se verba
le sicut et valet instrumentum do et trado: licet actu nō tradat: et hoc
verba habent viuificantem de mittendo. vt no. de resti. spo. in literis.
ff. de acqui. pos. l. predia. et l. ij. C. de acquir. pos. Ideo tertio dicit sic
dicendū decerno vel constituo vel iubeo talem esse possessorem: vel
in possessione talis rei causa custodie: et volo qd. talis minister noster

actualiter cum ponat in pos. corporales quem ministrum d. dare: vt hoc adimpleat ei referat. ff. de re. cor. qui sub tu. l. 2. magis. §. neq. passum. de ver. sig. in his. de re iudic. c. aliquibus. Sed si nō mittat in pos. nihilominus intelligit possidere: qd dicit vt no. §. ti. j. contin. git. fm. Inno. vel quarto dicit sic inbeo tali absenti vel cōtumaci vel pro cōtumace habito: vel cōdēno. vt recipiat talem in pos. talis rei: causa custodie hic pcedens placet d. d. o. i. Practica scdē decre. ti est. decerno pstituo vel inbeo te esse verū possessore talis rei. 2. talis missus licet corporalem possessionē nō adipiscatur: nihilomin⁹ est verus possessor: 2. iura habere censetur iusti 2. verū possessoris: 2. facit fructus illius pos. suos. ff. de acqui. re. d. o. l. bonē dei. 2. prescribit ac si possideret: cum tamen alias sine pos. corporali prescriptio nō pcedat. de prescrip. causam §. fm. Inno. 2. qd transferatur effectus illi? pos. placet: sed qd sine inductione transferatur possessio videt cōtra. cum aliquibus. §. de re iudic. 2. contra id qd no. ff. de pig. act. l. nō est mirū. Illud tamen certum est qd si reus noluerit obedire cōtra quē est facta missio qd manu militari possessio sibi auferet: 2. missio cor. poraliter sibi assignanda. ff. de rei ven. l. qui restituit. ff. ne vis si. ci. l. si quis missus. 2. si de facto ppter doli vel cōtumaciaz forte missus nō posset cōsequi per ius supplet p factū 2. habet pro missio. vt not. §. ti. j. cōtingit. 2. sic talis possessio etiā quo ad factū plus bz iuris q. facti: de quo dicit. vt de cōf. preben. c. nōstris. j. fm. d. d. o. i. Si vis te dilatare: vide ad formā practica in Spec. de primo 2. scdo decre. §. j. in prin. post scdm formā. ¶ Tenio ad vltimum de remedijs eius contra quē est facta missio dicit qd primū remediū est qd. j. annū offerat cautionē de indicio sibi 2. recuperabit possessionē: opz per lite ram quod actualiter offerat nec sufficit q. voluntas steterit in finibus voluntatis aut ergo affuit voluntas: factum: q. obtulit in fa ctu 2. per cum nō stetit 2. habet pro prestita siue prestiterit per partē cui offertur si per iudices. j. c. ppi. dicit tamen si nō pōt habere indi cem offerre corā publicis personis 2. prestare. ar. eius. §. de offi. dele. pastoralis. hoc voluit glo. iij. in prin. de alijs pcedentibus nō curor: 17 q. vel literales vel cū ter. expedit. ¶ Quis affuit voluntas sed nō fa ctum: q. nō potuit offerre debēs ex paupertate: 2. sufficit qd prestet quam pōt. si iuratoriā cautionē. de do. post dno. pres. per nostras. cum si. debeat etiā fm. Jo. an. obligare rem quā recuperat. Itē pōt se obligare ad penā vel pecuniariā. de presump. literis. vel pnuatio nis beneficij. de accus. dilecti. Quis affuit voluntas prestādi ad actū nō deducta: nec fuit impeditus ppter causam fortune ob factū iudi cia vel partis: tunc videtur qd hoc sufficiat: q. in multis voluntas habetur pro facto. xxij. q. ij. neq. 2. c. viderit. In cōtra. est litera hic. 2. cōcordantie in quibus voluntas nō habetur p facto. Glo. hic alle. pro 2. cōtra glo. soluit si lex ponderat factū voluntas nō habetur p facto. Si nō ponderat factum tunc in bonis voluntas habetur pro facto in malis si deuentū est ad actū voluntas habetur pro facto. Si nō est deducta ad actum voluntas nō habetur pro facto. l. cogitatio nis. C. de pen. Jo. an. tangit tremittit. de peni. di. i. si quis nō dicam per d. d. o. i. tu sum. de peni. §. que 2. in quibus sub. §. illud ple. per Ar chi. xxvij. q. ij. si ergo. de hoc per Ly. in l. si quis nō dicam. C. de epi. 2. cle. per Bar. in l. i. ff. de extraor. cri. dic si queritur an voluntas ha beatur pro facto quo ad eum in beneficiis vel malefactis dicam pri mo in beneficiis. Et si queritur an habeatur pro facto in beneficiis quo ad deum pono pro regula. In beneficiis 2. in bonis voluntas non habetur pro facto nec quo ad deū nec quo ad ecclesiam. Dec re gula pcedit in facto de pterito vt si voluissim iuisse ad sanctū Jac obum hoc nō habetur pro facto. de pe. dist. i. iuxta prin. 2. c. magna pietas. 2. qd ibi not. Idem si in faciendo de futuro nam pposui ali quando me iturum ad sanctum Jacobū hoc nō habetur pro facto etiam quo ad deū: vt in iuribus predictis. Idem si de presenti lz ha beam in corde dare elemosinā hoc non habetur pro facto si habeo voluntatem accipiendi penitentia hoc nō habetur pro facto. Idēz si habeo voluntatem restituendi. lxxvij. di. non satis. 2. est glo. in. d. c. magna pietas. lxxij. q. v. si res. de vsuris. cum tu. Fallit quando vo luntas adeit firma: sed deficit potestas implendi: quia tunc sit pro re gula quo ad deū voluntas habetur pro facto: vt q. habeo voluntatem accipiendi penitentia 2. cōtrito corde: sed nō habeo a quo vel re stituēdi vsuras: 2. nō habeo vnde. vel faciendi elemosinam 2. nō ha beo. Unde 2. talis voluntas cū charitate habetur pro opere. ad hoc de pe. dist. j. in prin. vsq. ad l. si quis nō dicam. xlvij. di. quo ad nos. xxij. q. ij. faciat. cum si. de bap. debitum. xxij. q. i. cane. Idēz verum si in illa bona voluntate decesserit: alias si vixerit 2. facere potuit: 2. nō fecerit parum pderit sua bona voluntas. Item hoc verū quo ad pe nam eternam. Quo ad penam autē tēporalem peccati illa voluntas nō habetur pro facto: q. sufficit sola ttritio: sed pena tēporalis eget exteriori satisfactione: 2. si in hac vita cōpleta nō est cōpletur in pur gatorio. xxij. q. v. quid ergo. no. de rap. super eo. tanta tamē pōt esse cordis cōtritio fm. Archi. qd absq. satisfactione extrinseca in hoc se culo 2. absq. liberalitate prelati eritabit penam purgatorij: 2. habe bit eternam vitam quod satis credibile videtur ppter maximā misericordiam saluatoris: sicut cōtingit in latrone. de cōdi. i. impotenti. et dist. iij. baptismum. xxvj. q. vj. is qui. 2. hoc tenent theologi. Ad

uertendum tamen qd vbi dixi voluntatem haberi p facto: nō tamē semper voluntas est illius effectus cuius est voluntas cū facto. Exē plum patet primo in baptismo plus enim valet baptismus q. cor dis cōtritio. de pe. di. iij. sine pena. Item. ij. patet exemplū in eucha ristia in qua delentur venialia que sola voluntate nō delerent. Itēz in cōfessione vbi datur erubescencia que nō adeit in sola cordis con tritione que prodest ad remissionem intensiorem peccatorū. Item in voto cōstitendi quia nō ita absoluitur a deo sicut a ppro sacro do te. Item in voto virginitatis ad anreolas. vt hic no. j. c. magna pie tas. de pe. dist. ij. in glo. Si querimus an voluntas habeatur p facto quo ad ecclesiam vbi nō potuit quis voluntatem implere dicit Ar chi. qd regula est qd nō: siue voluntas pcesserit ad actum exteriorē: siue nō: nam si ex cōmunicatus voluerit reconciliari 2. nō steterit per eum nō habetur pro recōciliato. de sent. exco. a nobis. eo. tit. sacris. de rap. c. ij. Si querimus an voluntas habeatur p facto quo ad actū boninum dicit idem: quia nō habetur p facto vt hic pcedit regula: 2. maxime quando nō est deducta ad actum: quia non voluerit vel si est deducta ad actum nō perfecit: quia nō voluit vt patet de offi. or. pastoralis. ad fi. C. de vsuris. l. accepta. Fallit quando per me nō stat sed per iudices. de rap. interposita. nō tamen habet omnem effectū ac si esset actualiter factum. vt no. j. de test. ex parte. adde nisi ius dis ponat de alio remedio quia tunc non habetur p facto nisi seruetur dispositum a iure. C. de an. exco. l. vt perfectius. 2. de offi. ord. pasto ralis. §. si xvi. q. iij. §. pōt. de appel. si iustus. Fallit. ij. quando nō stat per me: sed propter mei impotentiam. exemplū in gl. se. sufficit ta men offerre iuratoriā quam potest. ad hoc in aut. vt exact. instru. do. §. illud. col. vij. extra de solu. odoardus. non tamen omnino quo ad omnem effectū habetur pro facto vt in dictis iuribus de vsufru ctuario aut impedito per impotentiam prestare cautiones quid te nendum. de pigno. c. fi. Fallit quando stat per casum fortuitū: quia habetur pro facto nam si promisi sistere in iudicio: 2. casu impeditior quo minus sistam habetur pro facto quo ad penam dum appareat quod illud facere voluerim. ff. si quis cau. l. ij. ff. ad l. rhodi. de iact. l. vltima. cum si. Fallit generaliter nisi lex aliter pronideat facto non impleto. ¶ Tenio ad scdm an in malefactis voluntas habeatur p facto prolixē vltra medium psequitur Archi. in dicto. §. prosequor duos casus. Primus an quo ad deum voluntas habeatur p facto. Secundo an quo ad ecclesiam voluntas habeatur pro facto quo ad primum facias regulam qd voluntas nō habeatur regulariter pro facto. vt. l. cogitationis. C. de pen. Fallit quo ad deum: quia sola co gitatio mali habetur pro facto quo ad veniale punitur quo ad deū etiam si non procedat ad actum. xxvij. di. c. ij. In glo. arg. quod etiā si nulla cogitatione delectetur 2. perseueret delectando illud venia le efficitur mortale dum placet. xxv. dist. nunc autem. 2. qd ibi no. ad hoc glo. de pe. dist. j. cogitationes. in glos. que incipit ab homine. et c. dist. omnes. ad hoc. xxvj. q. ij. sicut femina. facilius tamen abolef quam peccatum deductū ad actum: quia sola contritione tollitur. Est tamen differentia an venerit in voluntate cum delectatione: et licet sit mortale sola voluntate delectur. an transierit in consensum: 2. non delectur sola voluntate: de pe. di. i. §. Itē sicut autoritas in glo. que incipit tantum vel non facit. 2c. Sic dicimus symoniacum mē talem propter intentionem: vt de symo. c. vlti. in fi. 2. not. eo. ti. cōsu lere. j. q. i. studet: 2. de vsurario mē tali. de vsu. consulu. xiiij. q. iij. c. ij. 2. q. iij. si quis clericus: quo casu sufficit sola penitētia. Fatetur tamē Archi. qd licet delectatio cum consensu perficiat mortale peccatum ad quod. vj. dist. pensandū: plus tamen peccat ille qui consensum illū producit ad actū: q. ille opus adicit iniquitati: vt not. de peni. dist. j. c. si cuiq. in gl. que incipit. §. 2c. Si querit an quo ad ecclesiam 2. ius fori voluntas habeatur pro facto regula est adhuc: qd non punitur maxime si stetit in finibus cogitationis: vt. l. cogitationis. C. de pe. Fallit in crimine lese maiestatis. Idem si non stetit in finibus cogi tationis: 2. deducta est ad actum aliqualem: si non perfecit: qd nō vo luit: vt. l. qui falsam. ff. de fal. no. glo. de so. compe. si diligenti. xi. q. i. inolita: 2. c. placuit: secus si non perfecit: q. non potuit: vt in legibus canonizatis. de peni. dist. j. si quis non dicam cum legibus seq. Fallit in penis a lege imponendis: vel que a legibus imponuntur ipso iu re q. in illis voluntas est deficiens ex non posse: 2. ad actum reducta habetur pro facto: vt patet in volēte percutere clericum: qui ex hoc non incurrit excoicationem: vt no. Joā. de pe. di. i. si quis pulsatus: et in irregularitate: nam volens cōmittere homicidium: non incur rit irregularitatem: si non actu committat: qd est verum quando vo luntas non est deducta ad actum facti: licet in iure deficiat: de biga. c. nuper. hec sunt substantialia verba Archi. Concludendo hanc ma teriam quo ad forum penitentialem qd in voluntate est dare volun tatem pulsari. Secundo est dare voluntatem perfici: quo ad delibe rationem consensus: ad actum electionis: est dare voluntatē ad actū exteriorē aliquam deductam: sed non perfectam: prima voluntas imperfecta nullo casu punitur. secunda etiā regulariter non punif vt. l. cogitationis. Fallit in crimine lese maiestatis. vt. l. quisquis ad l. inl. maie. Tercio casu 2. in tertia voluntate regula procedit qd non attenditur voluntas pro facto in actionibus ciuilibus. ff. de furt. l.

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

vulgaris. §. furti. Fallit ubi delictum est de facile transabile ad exemplum. ut in corruptione serui. l. si quis seruo. de serui. c. l. j. §. persuaderi. ff. de seruo cor. Fallit etiam quando lex pro delicto ponderat solum voluntatem ad actum deductam: ut persuadere seruo de fuga. ut dicto §. persuaderi. In penis autem criminalibus: tunc si pena imponitur ipso iure: a iure: tunc si lex imperfectione delicti ponderat solum conatum deducendi ad actum: ille punitur. ad hoc. de solu. quorundam: et quod ibi not. l. j. §. remonet. ff. de postu. Si ponderat actum consummatum non sufficit affectus etiam ad actum. ut dixi. §. Archie. ad hoc. l. j. §. qui operas. ff. de his qui no. infa. Et sunt verba l. y. in d. l. si quis non dicam. et Archie. §. in penis ab homine imponendis: tunc si deuenit ad actum de remoto: ut qui iuit cum gladio euaginato per villam: et non punitur de principali delicto homicidii: sed cogitauerit homicidium: sed de hoc preparatorie puniatur si transiit in delictum vel factum punibile. ad hoc. l. cogitationis. si pcessit ad actum pmissum et si pcessit ad actum verbi: ubi factum exigit non punitur p consummato. l. i. in fi. ff. de extraor. cri. Si pcessit ad actum facti pmissum ut qui cepit gladium et posuit manum ad pectus et si non consummauit: quod non voluit non puni. l. qui falsam. ff. de fal. Si non perfecit quod non potuit si in potentia fuit iuris: et non punitur ac si delictum esset consummatum. ff. de fur. inter oes. §. p. fm. Ja. de arc. si non perfecit impeditus impedimento facti. l. si quis non dicam. et si quis cultello. ff. ad l. cor. de sic. l. j. quidam dicunt quod punitur sed mitius per. l. j. de extraor. cri. quod equius videtur l. y. Bar. ponit sed modicum in d. l. j. de extraor. cri. ¶ Quero cuius dicitur prestari. glo. dicit quod partim est prestanda si non potest inueniri prestatur in dicit etiam parte absente. de offi. ordi. pastoralis. in fi. Si neutra innuitur prestatur alicui honeste persone vicine si non sit qui recipiat ex quo fecit quod potuit non currit ei tempus ut sibi imputet. ff. de leg. i. l. si fundam. §. si titio. alias est. l. antepe. j. c. j. et j. de app. ex rone. xxi. q. ii. faciat. Inquantum dicit affectum puniri quod est deuenit ad actum facti dicitur quod non sit secutus effectus etiam ubi lex ponderat factum hoc tempore verum in pena legis conditio nam si pena est statuta et ponderat factum nunquam sufficit affectus. ut no. Bart. in l. j. §. diuus. ff. ad l. cor. de sic. dat simile in l. acquil. q. si dicit. Si quis occiderit non occidens: sed mortis casum alias prebens non puniatur directa. l. acquil. l. item si obstrictis. ff. ad l. acquil. quod no. annis aut deprehendit in occidendo ex qualitate percussio. C. e. l. j. et l. ii. Primo ppositum inspicit. si an fiat ex pposito vel in rita. Secundo inspicit cum quo percussit an cum gladio an cum baculo vel lancea: et si cum lancea an cum ferro vel hasta an in capite aut alia corporis parte. ut no. gl. in d. l. j. §. diuus. et c. signi-

- 1 Possessor verus non efficitur actor: per lapsum anni si non stetit per rem quominus caueat. j. annum.
- 2 Ad missionem proceditur ubi etiam agitur de causa ecclesie ratione proprietatis.
- 3 Cautio habetur pro prestata ubi non stat per offerentem cautionem sed per iudicem. Fallit quando iudex non habet solus iurisdictionem quia tunc requiritur culpa contumacis. nu. 5.
- 4 Possessor statim efficit missus in possessionem rei realis et quo p iure incorporali ad totam rem determinato fit missio in corpore rei.
- 6 Tutor et cotutor habent uterque solidam potatem vt possit vnus sine alio ne utilitas persone cui sint dati impediatur.
- 7 Cautionem prestans non idonea videtur non cauere.
- 8 **¶ Im sicut.** ¶ Si non stetit per rem quo vnus anni non efficitur verus possessor. In prima facti narratio. In secunda cause commissio. ibi discretionem. ¶ Not. j.

quod ubi agitur ecclesia ratione proprietatis pceditur ad missionem 3 ¶ Not. ii. quod ubi non stat per offerentem cautionem: sed per iudicem cautio habetur pro prestata: quo ad impediendum transcursum anni 4 ex quo querat possessio. ¶ Not. iii. ar. pro opi. quod missus in pos. in reali statim efficitur verus possessor. Et no. quod pro iure in corpore determinato ad totam rem fit missio in corpore rei de quo. §. c. pmo. 5 ¶ Opp. quod potuerit recipere: sic possit imputari quare non prestavit: quod ex quo ins erat tempore perituri: videtur per illud hoc potuit se agi ubi alias non potuisset. ut. §. de iudi. c. si. ff. de fer. l. j. glo. dicit quod iudex solus hoc recipere non potuit ut iudex: quod solus non habebat iurisdictionem. de offi. deleg. causam matrimonii. sed bene potuit recitari per honestam personam. ¶ Non ob. l. tutor. §. j. quod illa loquitur in tutoribus quorum quilibet h3 solidam potestatem et exercitum administrandi. ff. de adm. tu. l. inter tutores. ne utilitas persone cui dati sunt tutores impediatur. ff. de tu. tra. dist. l. j. §. nunc tractemus. Si sunt delegati simpliciter dati vnus non h3 potestatem sine alio. ut in iuribus alleg. in glo. Ad hoc de offi. deleg. prudentia. in princ. ¶ Ultima glo. signat contra. d. c. precedentem. et bene soluit dic vt in ea: quod est clara vnde ibi non obtulit: vel si obtulit noluit idonee cauere hic sic: vnde si non stat et ad hoc de reg. iur. imputari. lib. vi. c. Auto.

- 1 Possessionem repetens passus missionem si allegat se contumacem non fuisse restituitur in statum pristinum cautione prestata et de dilata condonatione expensarum quam euicit si postea quam constitit eum non fuisse contumacem.
- 2 Larco conuenero per clericum coram iudice ecclesiastico d3 causa tractari quo ad decisoriam secundum consuetudinem loci: et non secundum ius canonicum et quod hoc intelligatur.
- 3 Clausula mando vt causam secundum iubet consuetudinem decidat quomodo intelligatur.
- 4 In possessionem causa debiti non soluti missio creditore per iudicem in bonis rei captis an possit iudex dilatare terminum reo ad recuperandam rem possessionem.
- 5 Expensas factas causa missionis quod potest missus petere a reo tempore quo possessio recuperatur.
- 6 Delegatus inferioris ordinarii actualiter mittit in possessionem et potest actualiter que sunt mixti imperij etiam ex simplici delegatione numero. 11.
- 7 Ab appellatione quomodo videtur quis recedere per actum consensum sententie. nu. 17.
- 8 Consuetudinem allegans contra ius fore laudabilem arctat probare.
- 9 Appellationis iudex etiam appellatione non iustificata in principali super attentatis iniuste accessorie decernit et retractat quoties reperit attemptatum iniuste in se determinatum.
- 10 Appellari quomodo et quando liceat a delegato principis obmisso medio.
- 11 In possessionem quomodo mittere potest delegatus inferioris ordinarii.
- 12 Larco potest conuenire coram iudice ecclesiastico quando locus est de temporalis iurisdictione cuius ipse ecclesiasticus est iudex.
- 13 Cauere quod debeat possessionem recuperare intendens etiam missione iniusta appellatione etiam legitime interposita.
- 14 Possessor verus quando non efficitur quis per anni lapsum magis mecautione prestata.
- 15 Contumax debet expensas et cautionem offerre constat de contumacia antequam audiatur.
- 16 Expense quo tempore taxata debeant ubi per sententiam quis in expensis condemnatur.
- 18 Delegatus qui potest de appellationibus ad papam interpositis cognoscere de quibus cognoscit. nu. 20.
- 19 Iudex ubi vt ad quem potest adiri et vt iudex a quo in dubio per appellationem adiri videtur vt iudex ad quem.
- 20 Appellationi videtur quis renuntiare per additionem iudicis a quo.
- 21 Appellationem non prosequere debito tempore per negligentiam quod ex communicatio postea lata non valeat sed tunc possit denuntiari vt quod vitari debeat donec de sententie nullitate decuerit appellatio habet etiam locum in alijs sententijs a sententijs censure. nu. seq.
- 22 Appellatione deserta tacite vel expresse an possint attemptata reparari durantibus fatalibus propter attemptata siue sit appellatio frustratoria aut legitima.
- 23 Contumax antequam audiatur non solum tenetur ad expensas factas in lite sed etiam circa rem et non tantum de necessarijs sed etiam vtilibus et his quas credit viles quando agitur de missione in possessionem.

¶ Im venissent. ¶ Si reus contra quem facta est missio docet se contumacem fuisse non condemnabitur ad expensas. Sunt due partes. Primo ponit factum coram papa narratum querere vel appellationis remedia. Secunda dat indices secundum ibi nos igitur. 2 ¶ Not. j. causam contra laicum ad petitionem clerici: etiam inquantum agitur coram iudice ecclesiastico tractari quo ad decisoriam secundum consuetudinem loci

dinem loci: nō scdm ius canonicū: 2 qualiter intelligatur plene de
clarauit de foro cōpe. qd clericis. dic vt ibi. ¶ Mo. ij. intellectū hui
mandati. mando vt causam decidas scdm ius 2 bonā consuetudinē
q inquantū cōsuetudo cōcurrit cū iure intelligit vt 2 scdm ius pro
nuntiet. Inquantū discrepat a consuetudine ius pnuntiandū est
scdm consuetudinē 2 nō scdm ius. ¶ Mo. iij. hic ar. qd a sola volūta
te male pcedendi pōt appellari: sed hoc nō est verū: subaudiendum
est ergo qd pcedere volebant pcederunt. ¶ Mo. iij. ar. qd index
mittendo pōt reodilatare terminū iuris ad recuperandā pos. dicit
Host. qd nō putat hoc arbitrariū: 2 forte habebat hoc cōsuetudo lo
ci de integ. resti. cōstitutus. Et nō. hoc apertū pro eo qd tēti de
dolo finē. 2 qd index mittēs in pos. pōt 2 dēnare in expensis: 2 illas
tagare: nō vt statim fiat exactio: sed tempore quo possessio recupera
bitur: tagare expensare factas in iudicio. ¶ Mo. v. hic apertū qd
delegatus inferioris ordinarij mittit actualiter in pos. 2 sic pōt que
sunt mixti imperij: etiā ex simplici delegatione. ¶ Mo. vi. qd per
actum consonantē sententiē quis videtur recedere ab appellatione
inquantū actus cōsonat sententiē nō inquantū dissonat a snia: 2 sic
l3 per litigij corā iudice a quo vel inferiore quis videat ab appella
tione recedere. Si tñ aliud extrajudicialiter 2 nō contentiose coram
eo perit inquantū illud consonat snie recedivideat ab appellatione:
inquantū dissonat nō videt recedere ab appellatione. ¶ Mo. vij. qd
dicens cōsuetudinē cōtra ius fore laudabilē aggrauat onere p
bandi: qd qd est cōtra ius psumit irrationabilis nisi aliter rōna
bilis pōtetur qd est vt nō. de cōsue. c. h. ¶ Mo. viij. qd index appel
lationis etiā nō iustificata appellatione in principali super attēta
tis iniuste accessorie decernit: 2 retractat quoties reperit attentatū
iniuste in se determinatū. ¶ Mo. p. primo. qd ad papā nō appellet
de delegato obmisso medio. de offi. deleg. super qd nūm. So. hic to
ta causa fuit delegata: sic delegans in ea nō facit mediū: vt. d. c. sup
qd nūm. secus si delegaret partem tantū. vt ibi. Dec nō est bona: qd le
gatus vt ordinarius facit mediū ideo dicit scdm qd obmisso medio
ordinario vt est legatus bene appellat ad papā: 2 nō obmisso dele
gato. fm. ¶ Mo. Et ratio ponit in. d. c. super questionum. Vel tertio
fm. Host. hic delegatus erat remotus 2 sic nō facit mediū: qd cum eo
dignitas creatur 2 extinguit sicut in fi. de pcedend. dilecto. Iudices
tamen ante recessum ipsius ceperāt pcedere: alias renocata esset po
testas. de offi. leg. c. h. ¶ Mo. p. qd delegatus inferioris iudicis nō
mittat in pos. ff. de iur. om. iudi. l. iudice. ff. ad mu. l. ea que. Solu. di
cunt aliqui qd de iure ciuili nō mittit sic de iure canonico vt hic. ad
primū. ff. de offi. pconsu. l. nec quidq. §. vbi decretū. Alij dicunt in
feriores iudices hoc interponere posse. ff. de dam. infe. l. iij. §. duas.
Host. remittit ad sum. de offi. dele. §. que delegari. ver. delegant ali
quādo 2 se. facit qd nō. §. ti. cōtingit sup prin. vltimo glo. ¶ Mo. p.
q nō potuerit hic corā legato cōueniri cū esset laicus. de iud. nouit.
So. dic qd locus erat de tēporali iurisdictione ecclesie per que appa
ret legatū recipere iurisdictionē ecclesiasticā in locis ecclesie subiectis
2 sue legationis nō solū quo ad clericos: sed etiā quo ad laicos tēpo
rali iurisdictione in locis legationis subiectis fm. Host. Ad tñ succe
dit in terro imperij: etiā vacante imperio vt possit cognoscere con
tra laicos. vt nō. Bul. in Spec. de leg. §. nunc ostendendū. ver. xij. 2
scdm hunc intellectū videt hic casus qd in terro ecclesie iudicent la
ci scdm cōsuetudines 2 statuta sua: nō scdm cōsuetudines ecclesie cō
tra de ap. si duobus. §. ij. sed dic qd hec statuta erant ab ecclesia 2 con
suetudines approbate: alias nō pcederet vt nō. §. de fo. cōpe. qd cle
ricis. ¶ Venio ad declarationē mandati: 2 si recte ponderet papa
tria mandat. Anū pendente iustificatione appellationis. Scdm ea
iustificata. Tertiū ea nō iustificata. Primiū est qd pendente iustifi
catione appellationis caueat de iudicio sibi 2 statim recuperabit pos
sessionem. ¶ Mo. p. cōtra hanc partē qd nō arctetur ad cauendū: qd
ex quo appellatio erat legitime interposita nō d3 cauere cū missio
fuerit nulla. dic fm. Inno. si is cōtra quē est facta missio vult recupe
rare possessionē demū iustificata ap. nō arctat ad cauendū. S3 si vult
temperare possessionē pendēte iustificatione appellationis ante qd
sit iustificata tūc arctat ad cauendū: qd ante qd appareat appella
tione legitime ex cā legitima interpositam attentata non sunt retra
ctanda. de ap. nō solū. lib. vi. Ad ob. qd qd in iusta sit missio recupe
rans possessionē debeat cauere. vt nō. in. c. se. qd illud verū est qd ius
ta ppter casum circūscripta culpa iudicis: vt qd ignorante iudice est
captus: 2 a latrunculis pona fractus est vel aliquid tale: qd ad vali
ditatem missionis sufficit cū nō defensum. Abi aut ppter culpā ius
dicis est absens 2 nō cōparet: qd ab eo appellauit 2 legitime tunc ex
cusatur cōtumacia: qd index nō debebat pcedere appellationē pen. a
tali granamine interposita qd ois cognitio etiā summaria quam de
iure fecit: etiā ap. pen. est nulla. Ideo nō aggrauat reū ad cautionē
Sed tunc obuiat si appellatio nondū erat iustificata: ergo nō debe
bat audiri pposita cautione nisi refunderet expensas vt in. c. qm. §.
qd si super. 2. §. in alijs. vt lit. nō conte. So. dicit Inno. qd si expense
sunt certę de eis nō dubitatur alias statim restituere d3 volēs pos
sessionem recuperare si sunt incerte an 2 inquantū debeant: 2 statim
j. breue tēpus possunt certificari adhuc nō restituetur possessio non

refusis expensis per iura predicta: sed si est dubiū de expensis an de
beantur 2 in quanta quantitate debeantur nec possint in continent i
certificari: sed longiores exigunt pbationes tunc nō retardabit per
hoc restitutio possessionis: sed statim sola cautione prestita d3 ita
tim possessio restitui 2 postea de appellatione cognoscetur: 2 si tam
inueniet legitimā faciet missio refundi expensas alias nō. assignat
huius triplicem rōnem prima: quia parum amittit qui possessionē
causa custodie assignatam restituit ex quo aduersarius paratus est
scire iuri immo ei expedit qd si fiat: quia talis possessio nullū ius ei
tribuit: 2 tantū posset differri cognitio: qd probationes sue a rerum
natura caderent. vt lit. nō cōte. quoniā. j. respon. ¶ Mo. non obli. si di
cas qd lapsu anni efficiatur verus possessor: quia hoc nō est verū ex
quo cautio. j. annū oblata fuit: 2 etiā si hoc esset adhuc expedit ei qd
salue sint pbationes: alias aduersario suo de iure suo pbante necesse
se haberet possessionem restituere nisi 2 ipse de iure suo probet vt. j.
de pbat. ex literis. scda ratio insurgit ex appellatione cui in dubio
erat deferendū. j. de ap. c. h. 2 quo dubio ap. pē. nil fuerat in nouādū
de app. dilecti. Expensarū aut refugio ideo retardat: qd incerte sunt:
nec de facili pōt fieri tagatio: qd in refusione expensarum si debeite
essent reo posset magnū dānum 2 periculū imminere 2 per hāc cau
tionem per restitutionē remouetur periculum: qd nisi restitueret reus
prestita cautione: 2 contingeret appellationē pronuntiari legitimā
missus posset interim remanere verus possessor: quia malū esset p
pter vim appellationis de qua saltem pbabiliter dubitatur: etiam
ante qd fuerit diffinitū fm. Inno. 2 Host. declarata prima parte mā
dati. scdm est mandatum quid iuris iustificata appellatione. litera
dicit qd ad expensas nō d3 condēnari. illa vltima duo declarabunt
cum glo. ¶ Mo. nunc venio ad glo. vel dic si constat de cōtumacia offe
rentis d3 vtrūq. offerre 2 cautionem 2 expensas. si constat de non
contumacia neutrum est offerendum. Si est dubium offerenda est cau
tio: sed nō expense ppter dubiū: causa huius est qd obligatio cau
tionis nō est pcedendi sicut solutio expensarū: qd interest sua poti
non soluere qd solutum repetere. ¶ Mo. p. male pcederet index
iste tagando expensas: 2 condemnando ad illas: qd prius debuit ta
gare post iuramentum deferre ante qd condēnet. vt. C. de iudi. sancio
mus. glo. statetur qd in hoc male fecit. gl. dicit qd peccauit in duob.
Primo quia condēnauit ad voluntatem Abbatis 2 exactione non
premissa. Scdo qd condēnauit tēpore missionis: 2 debebat condēna
re tēpore quo possessio recuperabatur. 2 allegat iura. ¶ Mo. p. pa
pa nō debuit mandare vt attentata retractent: quia ex quo cautio
nem obtulit coram inferiori iudice quem aduersarius nō improba
uit: sed admittit quis videt appellationi renuntiasse. vt patet arg. de
offi. deleg. gratum 2 relatum de app. sollicitudinem. 2. c. qua fronte
2. c. si duobus. Sol. glo. dicit qd per actus coram inferiori iudice quē
aduersarius nō improbat: sed admittit quis videtur appellatōi re
nuntiare. vt in contrario secus si actum illū improbauit: qd ex eo nō
potest se fundare qd impugnauit. glo. alle. iura sufficit regula ex eo
quod de reg. iur. lib. vi. cum concor. Habes vnam limitationem ad
illa capitula vel. §. hic addidit legatū non tanq. iudicem: sed extra
iudicialiter cōponendo 2 de hoc cōquerendo cōtra. qñ iudicialiter
addit eum 2 cum supponit eum iudicem qd contradicit appellatio
ni 2 procedit primū maxime si ptestetur. ¶ Mo. scdm limitatio
nem ad dicta iura: hoc verū maxime qñ actus extrajudicialis est
dolosus. vt est tex. valde notabilis ad propositū. de relig. do. cum di
lectus. vel tertio hic primus index. l. legatus adiebat vt index ad
quem: quia idem erat index a quo 2 ad quē: qd habebat forte priuile
gium: vt cognosceret de appellatōibus ad papā interpositis: 2 hoc
priuilegiū fm. Host. cōiter cōsueuerant habere rectores marchie:
vt prius cognoscat de appellatōib. interpositis ad papā. ¶ Mo.
bene tertiā limitationē 2 nō qd si detur priuilegium alicui vt possit
cognoscere etiā de appellatōibus in loco poterit cognoscere etiā
de appellatōib. interiectis a pcesore suo de proprijs nō. vt nō.
glo. de elec. querelā. ¶ Et nō. qd vbi qd pōt adiri vt index ad quē: vt
index a quo in dubio p appellationē adiri videt vt index ad quē: vt
sic nō videatur renuntiare in i suo. de renun. sup hoc. 2 qd quis nō vi
detur eligere viam ad subuertendum quod agit. ff. de testa. mili. l. j.
¶ Mo. quarta so. per additionē iudicis a quo qd renūtiat appellatio
ni: vt in cōtrario nō per additionē alterius separati hic erat alius ius
dex separatus: qd a delegato appellatū pdecessoris 2 nō a pdecesso
re vel isto legato igit hoc nō placet: qd sicut recedit ab appellatione
litigans corā iudice a quo ita 2 litigans coram altero inferiorē vt est
casus. de app. qua fronte. Vel quinto si adit index inferior 2 exami
net processum principaliter de se renūtiat appellatōi. Si adit nō
vt suo iure cognoscat: sed vt cām instructionē ad aplicam sedē trans
mittat nō renūtiat appellatōi. ad qd de app. cōstitutus fac ergo
regulam per. c. relatu. 2. c. sollicitudine. Et conclude. v. casus specia
les contra regulā: adde sextū qñ sonat in parti: qñ nil agit sed patif.
vt nō. Inno. de restit. spo. olim. an aut per actus corā iudice a quo
ante interpositā appel. tpe quo pōt interponi quis videat recedere
vide qd nō. de testi. significauerit. per Inno. 2 glo. 2 doc. de re iudic.
quod ad consultationem vel fatendū qd renūtiat appellatōi
vv ij

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

per additionem iudicis inferioris: sed per hoc attentata nulla non va-
lidantur. s. missio et condēnatio expensarum: immo remanet nulla ut
ante erant. ppter dubium appellationis arctatur tamen ad pbandum
se legitime appellasse: et ad illud finem auditur docens de appellatione
21 ne. et hoc dicit de re. fm Pet. et Abb. ¶ Et hoc istam sol. que vult qd
c. licet. de sent. ex lib. vi. habeat locum in alijs sententijs: a sententijs
censurę: licet aliqui illud restringant tantum ad sententias censurę: et
22 hoc idem no. doc. de app. sepe. ¶ Et hoc habes mirabilem practicam: qd
deserta appellatione vel tēporis lapsu. vt. d. c. licet. vel per renuntia-
tionem appellationis vt hic: idē forte etiā in expressa: licet qd non
possit psequi appellationem principaliter pōt tamen super attenta-
tis: quia ex hoc non validantur immo inuálida sunt: et remanēt agere
de nullitate: et incidenter docere de appellatione ad concludendum
defectum potestatis pro tunc in iudice ad finem obtinendi nullita-
tem: et si doceat de legitimitate appellationis retractabuntur atten-
tata: alias nō. alleg. ad hoc Jo. an. no. in Spec. de primo et scdo decr.
s. iam de effectu. ver. sed quid si iudex. et aduerte quia hoc pōt petere
coram iudice ad quē: sed hoc intellige per viā querele: qm sic pōt ad i-
ri alias nō esset iudex deserta appellatōe nisi dicas qd adhuc daret
iudex iam factus ppter attentata quo ad attēta: ad quod optime
de recri. ex pte. S. q. sufficit semel cōtemptam eius iurisdictionem:
et etiā coram eo possit agi viā ordinaria nullitatis super attentatis.
qd not. ¶ Opp. q. pro cauda glo. in ver. multū. op. qd nō debuerit
renocare condēnationem expensarum nō iustificata appellatione.
¶ Tum q. non est iudex: tum q. ex quo non est iustificata appellatio:
tam nō pōt tractare sententiā primā: vt patet q. transiit in rem ius-
dicatam. de ap. cum sit romana. et c. personas. et patet ex no. de re in-
di. cum inter. Glo. dicit in cauda qd aut est iustificata appellatio: et
pdest in duobus. Primo quia nō cogitur cauere. Scdo quia nō cō-
demnatur in expensis: renocatur condēnatio aut est appellatū
Sed appellatio non est iustificata: et pdest appellatio vno tan-
tum: quia sit condēnatio in expensis tantum legitimis: sic retra-
ctatur condēnatio prima expensarum et reducit ad debitum: et
legitimum modum et vbi si nullo modo fuisset appellatum nō ob-
nuisset etiā moderatōe prime: q. illa transiit in rem iudi. hoc nō sa-
tisfacit contrario. Soffre. hic respondit qd pronuntiāuit super ex-
pensis voluntarijs iste condēnauit super necessarijs: et sic hoc fuit
additio nō renocatio prime sententię. scdo dicit qd si appellatio esset
frustratoria aperte cōdemnatio interim lata transiisset in rem iudi.
Sed quando est lata appellatione dubia pendente illa non transiit
in rem iudi. quia ppter dubium nō debebat attētare interim aliqd
app. pen. vnde dato qd postea detegatur frustratoria interim facta
appellatione dubia pendente nō transiit in rem iudi. in pte. licet:
quia licet vbi dubia est debeat deferre. Si tamen non deferat atten-
tatum nō est nullum: nec impeditur transitus in rem iudi. dum tamē
postea detegatur appellatōe frustratoria fuisse. vt patet de ap.
non solum. lib. vi. nisi salues hic qd ppter pbabile dubium hōis
fuit cōtumax: ideo potuit retractare hoc tanquā nullum: et contra
non cōtumacem per viam nullitatis in qua iudex est incidenter: et
si dicatur in dubio debuit cōparere. de iudi. si quis ex aliena. Sed ex
cusabat eum q. non poterat cōparere absq. pjudicio appellationis
q. nō. ¶ Tertio dicit qd hoc nō fuit sententiā nec habuit vim sen-
tentię: q. nō omnis vox iudicis obtinet vim sententię. C. de sent. ex
stipulatione. de presump. afferte. Quarto pōt dici qd appellatione
pendente omne attentatum deuoluitur in cognitionem iudicis ad
quem: sicut et principale: si si iudici liqueat attentatū nō esse nullū
ex iuribus appellationis: si aliter inuenit iniustum pōt illud retra-
ctare sicut hic fuit. Idoc nō est tutum dicere quia ex quo appellatio
non est iustificata nō est iudex: nec respectu nullitatis attentati nec
respectu eius iniustitię: quia ex altera causa appellauit: et granamē
superueniens nō iustificat appellatōe altera causa interposita: vt
no. s. vt lit. non conte. accedens. Ideo dicit quinto quod licet appel-
latio sit frustratoria tamen quo ad articulum expensarum est iudex
et quo ad expensas factas prima lite: et quo ad expensas factas in ista
de app. reprehensibilis. et c. nicolao. et dicit. s. de dolo finem. Et ergo
hoc non obstante sit iudex quo ad articulum expensarum totius lit.
debet ipse condēnare in expensis frustratorijs totius iudici. potest
ergo et debet iustam ferre sententiā: et q. prima transiit in rem
iudi. quo ad partem non quo ad iudicem: cum ergo circa expensas
possit ex officio supplere poterit sententiā male latam que quo ad
eum transiit in rem iudi. cum sit interlocutoria. vt no. de appel. cum
cessante poterit illam modificare: et hoc maxime cuz appellatio fue-
rit facta: et hoc attentatum fuit post appellatōem cōtra hoc est qd
propter appellatōem a diffinitiuā iudex non retractat condē-
nationem expensarum factarum in prima lite que transiit in rem
iudicatam quasi appellatio a diffinitiuā non contingat articulum
condēnationis expensarum. vt no. Archid. de appel. c. si. lib. vi. in
sua vltima glo. sed potest dici illud falsum: quia appellatio a diffini-
tiua totum deuoluit: ex quo ex officio potest supplere reuocabit il-
lam interlocutoriā vel illud procedat quando appellatio est subse-
cuta hoc qm appellatio pcessit finem q. salte viā attēta est deducta

in cognitionem: in qua viā est iudex nullitatis et iniustitię unde licet
nō sit iudex in principali hoc attentatū retractabit ex quo iudex est
condēnationis expensarum. ¶ Ultimo pōt dici qd hic nō retractat
finem: sed condēnat ad expensas necessarias factas in lite. s. appella-
23 tionis. ¶ Quero qd de expensis factis in rem quā in pos. tene-
bat dic qd ad illas etiā tenet: etiā si nō expediebat facere illas dūmo-
do crediderit illas faciendas. de bo. aut. indic. pos. l. pzetor ait scdm
glo. nam sufficit fm Jo. an. qd nō sit in dolo. de quo in Specu. de. s.
dece. s. iuxta. ver. qd si actor. fm Jo. an. plus dicit hic Innoc. qd ex
quo missio in pos. facta est ppter cōtumaciā rei tenebitur cōtumax
non solū de expensis factis in lite: sed etiā circa rem et nō solū de ne-
cessarijs: sed etiā de vtilibus. de his quas creditur viles qui expedit
alias secus: fm Innoc. dicit qd licet scdm rigor iuris civilis
sic dici possit videtur de canonica benignitate contrariū sequendū:
quod non teneatur nisi ad expensas necessarias contumax et in lite
factas: vt hic et s. de dolo. c. i. et de penis. saam. datur etiā hic incerta
sententiā: sed qualiter dari debeat declaratur: remittit. s. de dolo
finem. fm Jo. an. et dicit. non sunt alia. Anto de But.

- 1 ¶ In possessionem rei cui custodia mittitur actor reo citato se ab-
- 2 sentante nec per procuratorem admittitur ad defensionem.
- 3 In possessione quis nō pōt mitti reo vna citatione vocato et citan-
- 4 dus est reus psonaliter si apprehendi possit vel ad domū vbi appie-
- 5 hendi nō pōt vel in persona procuratoris vbi procuratorem dimisit.
- 6 Citatio facta ad domū vt valeat que exigantur.
- 7 Denuntiatio qualis esse debeat.
- 8 Absens ex causa voluntaria arctatur ad procuratorem mittendum
- 9 alias est contumax.
- 10 Negatiua quomodo potest probari.
- 11 Citandus qualiter est aliquis ad domum.
- 12 Citari qm quis possit vel debeat ad domum.
- 13 Citatio an prius sit facienda ad domum q. procurator citetur vbi
- 14 citandas procuratorem dimisit.
- 15 Citationis ad domū qualis sit effectus.
- 16 Citari qualiter quis possit absens vbi nō habet domum.
- 17 Citandus vbi est quis psonaliter an sufficiat q. citet ad domum.
- 18 Contumax citatus ad missionis actum quomodo debeat iterari ci-
- 19 tatio vt fiat missio.

Saduersarius. ¶ Si reus citatus se absen-
tat nec procurator vel ali-
quid defendat mittitur actor in pos. reipetite causa custo-
die. h. d. Et non diuiditur. ¶ No. primo. qd cōtra absen-
tem contumacem proceditur ad missiōem: nisi iterato requis-
ratur ad actū missionis de quo per Bar. in. l. si finita. s. in. ff. de dā.
infec. dicit tamen ibi sufficere citationem fore peremptoriā: quia
illa videtur habere cōdicationem de procedēdo ad missionē. ¶ Not.
ij. ar. ad hoc vt possit in absentem cedi etiam ad actum missionis et
gi citationem ad personā si reperiri potest si non potest quia est ab-
sens sufficit citatio ad domum: nō tamen intelligas quia vt in absen-
tem possit procedi ad missionem exigatur pūctio citatiōis ad per-
sonam etiam in iudice delicti quia et sine illa potest procedere ad mis-
sionem dūmodo ad domum citet absentem. ¶ No. ij. ad missionem
non procedi contra absentem si dimisit procuratorem: nisi antea pro-
curator citetur de quo dixi de dolo. c. i. ¶ No. v. qualis debet esse denunciatio: quia
debet fieri publice et nō occulte quod no. contra istos qui tales denū-
tiationes ponunt occulte: tēpore quo homines sunt in prandio: vel
dormitione et ordinant qd postea moneantur. ¶ No. vi. absentem
ex causa voluntaria arctari iudicio cepto ad dimittendum procura-
torem alias contumax est. ¶ No. vij. volentem se defendere: si alter
pro eo assumat defensionem nō pati missionē. de quo dicā. j. ¶ No.
vij. practicam probandi negatiua quia ex requisitione ad oppo-
situm affirmatiui gerendi si nō veniant requisiti apparet quem non
defendi quia hic agitur de citatione ad domum. expediam hic ali-
qua. Primo queram quo ad practicam de modo citandi ad domū
Secundo quando debeat fieri citatio ad domum. Tertio de effectu
citationis ad domū. Quarto de modo citandi vbi quis non habet
domum. ¶ Ad primum dicit Inno. qd olim fiebant per edictum
vel extimatores missos ad domum. C. de prescrip. xxx. an. cum notis
fimi: vt per precones. ff. de in integ. resti. l. diuus. C. qm et quando iu-
ant. qui semel hodie per nuncios. de ap. cum parati: vel per literas.
iij. q. v. c. vno. de offi. dele. prudentiam. de quo in spe. de cita. s. sequi-
tur. in prin. ver. Et no. hec ex parte iudicis et nūti: ex parte citati de-
bet fieri ante domum nam eo inuito non debet nuncius in domū
ingredi cum in ius vocat alias faceret iniuriā sic ingrediendo. ff.
de in ius. vocan. l. pleriq. et l. sequen. secundum Vincentium. ¶ Pet. et
Abb. et Huil. in Specu. de cita. s. sequitur. ver. sed an reo. nec potest
quis inuitus extrahi de domo. ff. de iniurijs. l. nemo de domo. quod
vcrum est in ciuilibus. secus in criminalibus. in auct. vt nulli iud. s.
si quis

si quis no. comprehensorum. §. scilicet. scilicet. goss. trahitur tamen de vi
neare et verbo. ff. de ius vo. satis vero no. Joā. an. de fo. compe. ro
mana. §. contragentes. in verbo. trahere. li. vi. idem accu. in. l. pre
all. Et intelligitur hec de domo quam etiam inquilinus inhabitat.
ff. de dam. infec. l. iij. §. sed domum: secundum Inno. hosti. et Albarē.
et si nullus inveniatur in domo: debet appendi citatio ad domum. ff.
de dam. infec. l. iij. §. pretor. ff. quod vi aut clam. l. aut qui aliter. §. j.
An autem sufficiat citationem fieri ad domum in qua consuevit ha
bitare et nunc non habitat dicitur de dolo. causam: sufficiat tamē quod
habitaret domum tempore citationis: licet ibi non fortiaur domici
lium. no. genze. de elec. causam. in cle. in verbo consuevit. debet tamē
citatio publice fieri ut hic: et verbis apertis et claris ita quod intelligat
tur. ff. de insti. l. sed et si. §. j. de homici. capitulo. si. ¶ Ad secundum
quando citatio possit fieri ad domum: quidam vt Dy. aliquando te
nerunt quod sufficiat citationem fieri per personam vel ad domum
et est electio citantis per. l. scire oportet. §. oportet. ff. de excu. tu. vbi
dicitur alternativiter. ad faciem vel ad domum in. l. iij. §. pretor. ff. de
dam. infec. dicit quod demum in subsidium citatio debet fieri ad do
mum si non potest persone copia haberi. ff. quod vi aut clam. l. aut
qui aliter. §. et si forte. et hoc tenet Innocē. hic. et glo. in cle. causam. de
elec. Ad. l. scire oportet. dicit quod illa alternativum est ordinis: quia pri
mo ad faciem: secundo ad domum si potest reperiri. Quando autem
dicatur possereperiri et quando non: et quando dicatur abesse hoc
declaramus de dolo. causam: an primo requirendus sit procurator: quā
citetur ad domum et an amici sint inquirendi prius: dicit vt ibi plene
dixi et qualiter poterit constare ipsius non posse reperiri dicitur non
reperiri vt sufficiat citatio ad domum si presens est et in domo: non
probet aditum ad domum adhuc citatur publice ante domum: vt
hic. capitu. finali et hic secundum Joannē and. de foro competen.
romana. §. contrabentes. in verbo. trahere. in. si. in nouella. ad hoc vt
sit nō cōtesta. quoniam. §. porro: sed si sit presens et latitat se et occultat
vel impedit ne citatio ad eum perveniat. His casibus sufficiat citatio
nem fieri ad domum: vel in ecclesia cathedrali: in qua sunt bona si ipse
habeat in sua dioc. vt supra de dolo. causam. capitulo. fina. quod dicit
vt dixi in dicto. capitu. causam. et hic et de cle. nō res. ex tue. et de elec.
clemen. causam. et co. titu. quamvis. Jo. mo. tunc putat hanc citatio
nem necessariam: quando manifeste non parat iudex impedimentū
vel malitiam quia nec tunc necessaria est citatio ad domum: alias se
cus vt recitat Joā. and. in dicto. §. contrabens in verbo occultat:
et etiam tenet hic Innocē. vt non exigatur alia citatio eo quod ma
litiōse se occultat nec exigitur quod prima sit peremptoria illo casu:
etiam in his que sunt gravis et pleni preiudicii: et hic ponit de accu.
ad petitionem per bec apparet quod si iudex precipiat nūtio vt citet
ad personam vel ad domum quod citatio debet recipere intellectus
iuris vt illa alternativum respiciat ordinem: vt primo ad personam
Secundo ad domum: vt dicta. l. scire oportet. ad hoc de rescip. cum
causam. ff. de vris. si stipulatus. et. l. gallus. §. quidam. §. de libe. et
positu. et not. de le. §. l. si legati servi nomine cum si. secundum Bar.
in dicto. §. pretor. dicit tamen quod verba nūtij referentis debent
scribi magis late: quia si refert se citasse ad personam: vel ad domum
non sufficeret quia licet in verbis iudicis presumatur quantum na
tura verborum est apta comprehendere: non sic presumitur in ver
bis nūtij. C. de vris. l. prima. et de ver. ob. l. sciendū. Si tamen sta
tutum diceret citetur ad personam vel ad domum: quia statutum de
bet intelligi vt aliquid addat: sufficiat citatio ad domum principaliter
facta. ff. de rei vocatione. l. nō solum: et quod ibi no. et in. l. si re
§. si. ff. de le. iij. de le. §. si quando: de prius. si papa. lib. sexto. bec proce
dunt vt prius ad personam quando agitur de citatione principali.
Quandoq; autem dicatur absens ita quod citatio possit fieri ad do
mum: textus dicit hic quod quando est valde remotus: immo dicit
quod si est in civitate dicitur presens in aut. de exhi. et introdu. re. §.
si vero in coll. v. secundum Innocē. dicit vt dixi supra de dolo causam.
¶ Nunquid autem prius citatio sit faciendā ad domum: et pro
curator citetur videtur quod primo procur. sit citandus: vt de prin
cipali dicit. l. j. §. j. ff. de libe. agno. de do. cam. Inotra. est. l. iij. §. pre
tor. ff. de dam. infec. pro primis est hec decre. dicit si notorium est: vel
constet quod procurator em dimiserit prius procurator: est requiren
dus et citatio fiat ad domum. Idem si alium dimisit legitimum ad
ministratorem. l. j. §. j. ff. de libe. agno. Si non erat notorium sufficit
citatio ad domum secundum Bar. in dicta. l. iij. §. pretor. ¶ Ad ter
tio ad tertium de effectu citationis ad domum ad quos scilicet actus pro
cedi possit in absentem ad domum citatum. glo. dicit quod si agitur
de processu ad merita per diffinitivam sententiam si agatur ad fines
soliis possessionis consequende vt quia agitur possessorio recuperā
de oportet quod prius sit personaliter citatus vel in fraudem se absen
tauerit de offi. de le. consultationibus. Si agitur de effectu missio
is in possessionem causa custodie tunc dicit quod siue sit absens mali
tiose siue non siue fuerit primo ad personam citatus siue non potest
procedi ad missionem in possessionem: eo citato ad domum: quia sufficit
quod non defendatur et in quantum tex. hic requirere videtur prius
esse preventum citatione ante quod procedatur ad missionem subaudiē

dum est maxime in quantum decre. intelligit de missioe causa custodie: in
quā ageret ad restitutionem possessionis via ordinaria l3 possessoria age
ret nō est supplēdū marie Tu dic colligēdo In. tā hic et Bar. l. iij. §.
§. pretor. ff. de damno infecto. et Innocē. de accusatio. ad petitionem
attendendos duos casus. Primus quando reus est presens. Secun
dus quando est absens. Si est presens citandus est ante omnia ad per
sonam alias de iure non valet citatio: vt dixi supra quia prius per
sona ex quo potest citanda est. secundo ad domum: vt hic. §. eodem
capit. §. et. cum olim. no. glo. de dolo. causam que. Barto. in. l. iij. §.
pretor. prealleg. Idem vera nisi latitet: vel non possit inveniri vel do
lo: vel potentia impediatur quo minus possit citari ad personam: quo
casu potest citari ad domum: vt. §. vt lit. non contesta. quoniam. §.
si autem. et bec vera quo ad omnem effectum: et gravis et levis vel le
uissimi preiudicii: quia ex quo persona est presens: ante persona est citā
da. secundo casu quando citandus est absens: dicit quod si est absens
malitiose: vt quia abest pretextu huius cause specificet. l. fulcinius
§. quid sit latitare. ff. ex qui. cau. pos. ea. non sufficit quod si absens pro
pter aliam causam: vt ibi: vel quia se occultat. vel potentia: vel dolo
impedit ne personaliter citetur: vel quando abest litigio iam cepto:
non dimisso procuratore: vt not. hic Innocē. et alleg. §. eo. causam.
ad hoc tex. hic: tenent domini de rota sua conclusio. xlv. et sequen. se
cus si dimiserit. et mortuus sit: vel quando abest post citationem de
ne persona factam: vel vbi est obligatus ad presentiam loci: a quo abest
vt si clericus abest a beneficio in quo residere tenetur: etiam si sit tan
tum beneficium. et solidorum. de cleri. non residen. conquerente: vel
abest maritus ab uxore: qui cum ea esse debet: etiam maritali affectio
vel tractare. de sponsali. ex parte. et capitu. §. Si tales abint alibi sine
iusta causa contra eos debet procedi: et sufficit citatio ad domum:
quo ad illa: et que sunt gravissimi preiudicii: vt ad diffinitivam sen
tentiam: dummodo status cause hoc patiat: vt quia lis est conte
ta vel quia non exigitur conte. lit. §. qui maio. accusa. possunt. cap. j. qui
fili sint legitimi. perlatu. de dolo et contumacia causam que de cleri.
non residen. ex tue. de appel. suggestum. vt lit. non contesta. quoniam.
§. j. et §. si vero. et §. si autem. ff. vbi pu. edu. l. si. per que patet quod eo
quod actor abest: quia alias fuit in iudicio semper contra eum potest pro
cedi ad diffinitivam: facta citatione ad domum: secundum formam
cap. causam. et aut. qui femel. Idem et fortius si quis se absentat post
lit. contesta. quia malitiose abesse censetur: non obstat si dicatur ergo
secundum hoc: si aliquis soluere tenetur alicui in aliquo termino: eo
quod abest: videtur malitiose abesse: et sic poterit procedi sola facta
citatione ad domum: quod est absurdum: sed dicit quod nō obstat. quia
ille non sic precise tenetur ad soluendum: sicut maritus cum uxore: et
clericus in beneficio. Item per hoc non arctatur ibi esse: licet arctetur
sibi soluere: cum per alium possit soluere. non ergo absens malitio
se presumitur nisi aliud intercedat fm Innocē. In quantum dixi
quem malitiose abesse eo quod abest iudicio cepto: vel satisfatione
de iudicio fisci prestat. Idem dicit verum Innocē. si durat instantia
sed ea finita: si secuta sit absolutio ab observatione iudicii: quia in
stantia contest. lit. et omnia acta sunt perempta: citandus est ac si ab
initio causa inchoaretur: quia iudicium in aliquo plus non pendet:
secus dicit tantummodo circūductum esset edictum: quod non est tan
te efficacie: cum per hoc lit. contesta. alia que precesserunt non intel
ligantur perempta: sed edictum tantum. ff. de iudi. l. post edictum.
de quo per Innocē. §. de offi. de lega. cōsultu fm Innocē. Quan
doq; est absens: sed non malitiose: tunc in casibus celeritatem de hie
rantibus potest procedi: vt. l. j. ff. de dam. infec. et l. iij. §. pretor: tunc
sufficit citatio ad domum. Ideo si agitur receptione testium: in qui
bus mors absentia vel validatio timetur: sufficit citatio ad domum:
vt lit. non contesta. quoniam. §. j. si de missione ex causa damni infe
cti idem vt ibi not. Fallit in causa matrimoniali: et in causa electio
nis: que licet propter periculum vacationis: et fornicationis. celerit
tatem desiderant: exigitur tamen vt malitiosa sit absentia: vt valeat
procedi ad diffinitivam sententiam: quo casu serva illa que habetur
vt lite. non contesta. quoniam. §. si autem. §. porro. §. si vero. et
hoc casu sufficit malitiosa absentia: licet ex alia causa: vt. §. qui maio
res accusa. possunt. capitu. j. et qui fil. sint legitimi perlatum. vel non
malitiosa. quando diu est duratura: vt ibi. In casibus celeritatem
non desiderantibus: si abest ex culpa. Item regulariter quod in cas
su sequenti: quando abest sine culpa: preterquam in matrimoniali
qua potest ad sententiam procedi lit. non contesta. et citatione facta
ad domum: vt lit. non contesta. quoniam. §. si vero: et patet in di
cto capitulo. j. et dicto capitulo relatum: si abest sine culpa: tūc in his
que sunt lenis preiudicii: et est missio in possessio. ex primo procedi
potest facta citatione ad domum: quinimo idem esset in legitima
causa si legitima causa abesset: et impeditus esset: vel impeditus de
tineretur: etiam si ex causa rei publice: oportet tamen quod ante om
nia vocentur agnati: et cognati: alij amici: tunc siue is qui est ab
sens sit maior: siue minor: etiam si esset pupillus: tunc ad missionem
procedi posset. ff. qui. ex causis in pos. ea. l. hoc autē: et ex qui. causis
ma. l. ergo sciendum. C. de restitutio. mi. l. ignorare: vocandus etia
est procurator si certum est cum dimississe vt hic. In quantum dixi
vv iij

voandos attinentes: et amicos dic vt no. in. c. causam. supra de do-
loribz dixi. Non ob. quod no cogatur absens rei publice causa se de-
fendere: vt patet. in. l. i. ff. cum qui ap. in prouin. defendere. qz no co-
gitur precise: sed causatine si no vult pati missionem non ob. de pri-
uile. cle. l. enz qui. ff. vbi dicitur quod contra absentem rei publice causa
non contrahitur pignus quia debet intelligi no contrahitur pignus
tale quale in alijs quia no tale ex quo possit procedi ad venditionem
vel dationem insolentum sed secus in alijs contra quos fit missio. C.
de resti. in. l. ignorare. Non ob. quod secundum hoc non erit differen-
tia inter absentem rei publice causa et aliter absentem quia assignat
Inno. tres differentias. Prima quia in causa appellationis contra
illum absentem no proceditur: vt. l. sequitur. In causa autem aliorum
absentium proceditur ex quo abest post litem ceptam: vt dixi supra.
Secunda differentia quia propter absentiam non proceditur ad
venditionem bonorum fiet tamē missio. quia non reperitur: in hoc
privilegiatus. Tertia quia allegata absentie causa iudex non debet
festinare ad mittendum et si festinet et postea probetur absentia: rei
publice causa restituitur aduersus missionem. ff. de dam. insec. l. si fi-
nita. §. si forte. Si agit de his que sunt grauis preiudicii: vt est actus
venditionis vel dationis insolentum vel quando agitur ad finem
diffinitive sententie promulgande siue agatur possessorio: vt dixit
glo. siue agatur petitorio siue alia actione reali vel personali siue pro-
cedat via ordinaria siue per viā inquisitionis in quibz no pot. proce-
di ad diffinitiuam lite non conte. siue in casibus in quibus potest pro-
cedi ad diffinitiuam lit. non contesta. vel quando agitur ad finem
excommunicationis promulgande nunquam sufficit citatio ad domum
ex quo malitiose no est absens vt ad tales actus possit procedi quia
in talibus exigitur vera contumacia que concluditur ex citatioe per
personam et non ex citatioe ad domum et quia in talibus exigitur la-
titatio vt. l. fulcinius. §. Illud. ff. ex qui. ca. in pos. ea. dixi qd sufficit
apparens vera contumacia quia vbi est citatus per personam vel ab-
fuit iudicio iam cepto vel dixit se nolle venire quantumcumq. sit im-
peditus legitima causa sententia tenebit dato quod propter impe-
dimentum non sit verus contumax sed interpretatus vt scribit In-
no. in. c. accedens. §. de accu. qd no. An autem possit procedi ad mis-
sionem in pos. ex qua transferatur vera possessio. Inno. sentit hic qd
sic quasi hoc no sit tam grauis preiudici sed dicit quod postea veni-
ens probata causa absentie restituitur. ff. de dam. insec. l. si finita. §. si
forte et de re iudi. cum. Bertoldus. dicit etiam quod tunc in recupera-
tione possessionis non tenebitur ad expensas quas fecit missus:
super obtinenda missione vel eundo ad iudicem vel in aduocatis:
vel in alijs quia soluuntur ratione contumacie que hic cessat. C. de
iudi. l. fancimus talis autem iusta causa absens contumax reputari
non debet: vt. §. de cle. no. res. intra quatuor: causa autem quare mis-
sio tenet est quia no solum fit ratione contumacie absentis: sed etia
ratione iur. illius qui presens est. Unde super hoc fit summaria cog-
nitio: vt no. lit. non conte. quoniam. §. pe. Ideo cogetur talis absens
recuperans possessionem cauere de iudicio sibi: ante qd possessionem
recuperet tenetur etiam ad expensas restituendas si quas forte fecit
possessor circa fructus. ff. de peti. here. si a domino. §. h. Joan. and. re-
mittit. ad spe. de cita. §. sequitur. ver. sed nunquid sufficit. Bar. in. l.
iij. §. pretor dicit qd nec ad secundum decretum procedatur: ex quo
transferatur possessio quia hec est grauis preiudici: et in tali exigitur
malitiosa absentia et latitatio vt. l. fulcinius. §. quid sit latitare. ff. ex
qui. ca. ma. dic si agitur de missione ex qua transferatur possessio: de
scendente ab actione personali hec non fit: et si fiat citatioe facta
ad domum non valet ipso iure. quia in hac exigitur citatio: ex quo
ius agendi surgit a persona. Si ius agendi ex quo fit missio surgit a
re: tunc sufficit citatio ad domum vt procedatur ad missionem: si tñ
reperitur postea absens rei publice causa restitutio dat. De primo
est casus in. l. creditores. ff. de priuile. cre. De secundo est casus. in. l.
si finita. §. si forte. ff. de dam. insec. et hoc dicit Bar. in. l. fulcinius. §. si
quis preall. sic debet intelligi glo. que alternative loquitur. §. de do-
lo. contingit etiam potest esse causa quia surgit obligatio a vicio rei
tunc imminet causa cleritatem desideranda et tunc sumus sub vno
membro supraposito in quo sufficit citatio ad domum. Ex his patet
quod glo. et iura que distinguunt genera absentiarum. vt in. l. i. ff. de
rest. in. inte. et no. de procurato. querelam: debent intelligi de absen-
te prius citato vel qui iudicium scit et ex his deciditur quid in actu
receptionis testium: an in tali sufficiat citatio ad domum. Dy. in. l.
iij. §. pretor questionem decidit Cy. ponit illa verba. Dy. in. aut. §. 3.
et si quis. C. de testi. Bar. refert ibi Joan. an. disputasse: et ponit verba
sua. in. d. l. iij. §. pretor: que posuit Joan. an. super regula presumif
de reg. iur. lib. vi. Dic si testes examinantur propter periculum absen-
tie non requiritur nec latitatio nec qd personaliter vocetur: sufficit
enim citari ad domum vt lit. non conte. quoniam. §. i. Si examinen-
tur ad eternam rei memoriam dic vt statim dicam. quando examina-
tur propter finem producendi. Si examinantur ad finem producendi
tunc si examinantur ad ea que sunt lenis preiudicii: vt ad finem ali-
cuius dilatorie exceptionis probande vel circa ordinatoria iudicii:
vt in aut. qui semel. C. quomodo et quando iudex et idem si actor repli

caret circa ordinatoria quod sufficit citatio ad domum. hoc puto in
absentem alias non. Quandoq. examinantur testes ad decisoria: et
tunc si pars aliquando fuit in iudicio quia absens semper malitiose
presumitur: testes recipiuntur eo ad domum citato: sic tenuit Dy. et
Jo. an. ad hoc. quod no. Dy. in regula pro possessore. de re. iur. lib. vi.
Si examinantur ad merita contra illum qui nunq. fuit in iudicio:
ne aliter malitiose se occultet tunc in re celeritatem desiderante suffi-
cit citatio ad domum: vt. l. si finita. §. si forte. et. l. iij. §. pretor. ff. de dā
insec. In re autem cleritatem non desiderante et pleni preiudicii non
sufficit citatio ad domum quia exigitur latitatio et apparens vera
contumacia que non concluditur ex citatioe ad domum nisi aliter
appareat de malitia occultatione vel absentia vere vel presumptiue
vt supradictū est. l. fulcinius. §. quid sit latitare. ff. qui. ex. ca. in pos. ea.
Iloc fallit in causa libertatis vt. l. cum vero. §. subuentum iuncta. l.
neq. infantes. ff. de libe. ca. In causa autem beneficii an et quando
possit citari ad domum: si agitur de priuatione et propter non resi-
dē tiam seruā. c. ex tne. de cle. non resi. Si agitur de priuatione propter
delictum: vel defectum alium seruā. c. vt lit. non conte. quoniam. §.
11 porro cū. c. se. et seruā in matrimoniali. §. si vero et §. si autē. C. de
no ad vltimum. de modo citandi non habentem domum dic quod
si est vagabundus requirendus est in loco vbi habet beneficium. vel do-
micilium maxime illud de quo agitur de quo de cle. non resi. ex tne
si nunquam habuit beneficium vel domicilium in quo habitet: tūc
etiam vocari debent cognati: et amici: vt illum defendant. ff. ex qui.
causa. in. pos. ea. l. hec autem. Idem faciendum est vbi domum ha-
bet: in qua consuevit morari: si ibi reperiri no potest. ff. de libe. agno.
l. prima. §. i. qui maio. ac. poss. capitu. i. secundum Innocen. dicit
Hostien. quod cautum est et consilium qd quādoq. qd psonaliter ci-
tari non potest omnes iste cantele et alie si que occurrunt: adhibe-
tur scilicet vt citetur ad domū habitationis et in ecclesia: et ecclesijs
in quibus beneficiatus est: vel quarum parochianus est: et coram
populo presente: etiam publice in platea: et quod parentes: et af-
fines: et amici ammoneantur vt ipsum defendant: vt colligit potest
ex concordantibus: allega. hic et in glo. ff. de instito. l. sed et si. §. de quo
palam. §. de clande. de psona. cum inhibitorio. qui ma. accu. pos. cap. si.
Fateatur tamē qd aliqua ex predictis de se sufficiunt. fm Host. absq.
dubio procedit qd hic dicunt: vt sufficiat citatio vagabundi ad loca
predicta. In casibus in quibus dici citationem sufficere ad domum
vbi habet domum. Sed an sufficit vbi. §. exigit qd citaretur ad per-
sonam: puto qd non: si aliter malitiose non est absens: idem vbi est
ita remotus: qd faciliter citari non possit: tunc etiam potius filere de-
bent processus valde preiudiciales: vt ptz. §. vt lit. no. conte. quoniā.
13 §. si autem qd not. Ex predictis patet glo. omnes clare. per hanc
decre. dicit Inno. qd dato qd quis sit contumax: nihilominus itera-
to est citandus ad actum missionis: siue agatur reali siue personali:
vt hic et in aut. de exhi. et intro. reis. §. si vero. ff. qui. ex. cau. maio. l. vt
pretor. §. si. et duabus. ll. se. Bar. in. l. si finita. §. iul. idem dicit: sed di-
cit: qd si citatio est peremptoria: videtur habere tacitam comminatio-
nem de procedendo ad mis. puto qd si post citationem se absentat:
iteranda sit citatio: vt videatur an amici cum defendant: vt hic. Si
est presens: et dicit se velle venire: vel occultet se ne cite: vel impediatur
non exigitur alia citatio vt not. Joan. mo. de foro competen. Ro-
mana. §. contrahentes: et Innocen. in capitu. ad petitionem. de ac-
cusatio. et Hostien. §. eodem venerabilis. Si aliter est contumax: quia
inuentus: tunc iteranda est citatio nisi fuerit peremptorie citatus:
vt dicit Barto. quod not. quia quelibet citatio peremptoria vide-
tur habere comminationem de procedendo ad excommunicationē
vel aliam penam punitiuam contumacie: sic non exigitur alia cita-
tio. Item quando habet locum peremptoriū: vt quia est monitio iu-
dicis: vel quia interrogatus sponondit in iudicio responderi: vt in
capitu. i. de iudi. als exigitur citatio. Quid in condemnatione expē-
sarum dixi de dolo. finem. Quid in multa vel excommunicatione
dixi de iudi. capitu. i. Per predicta dicere potest quod in perempto-
rio absq. dubio alio no exigitur citatio: no puto tamē quod habeat
comminationem de procedendo ad sententiam diffinitiuam: vel
alterum processum principalem. §. de dolo. cum dilecti. et no. de offi.
delega. consuluit. C. ultimo Jo. an. in addi. Specul. sub hac rubricā
ca decidit per hanc decreta. et not. in glo. Illum qui citatus presens
non vult se defendere volente vel non pati missionem et dicit se des-
terminasse et Bar. de fano. alleg. l. exigendi. C. de procura. et l. satis.
ff. de in ius vocan. eodem ritu. l. neq. impuberes. de iureiurando. l. si
nali. §. penul. ff. de solu. l. solutionē: de simpliciter inuito remittit ad
Spe. de defenso. §. i. ver. sed nūquid: et qualiter tunc preset iuramen-
tum calū. vide. C. de iura. ca. l. iij. §. si autem absint. fm Jo. an.

At litpendente nihil innotetur.

Rubrica.

Ne crederet aliquis quod circa statum cause pendentes possit
aliquid immutari sicut immutatur circa statum rerum eorum: qui
per contumaciam sunt absentes: quia mittitur actor in possessio. ca-
rum vt not. §. titulo proximo. ideo et. fm Hostien. C. ad materiam
§. q. i. c. vl.